

CONTRIBUTION OF WOMEN NOVELISTS TO THE GROWTH OF THE ENGLISH NOVEL

-Patanjali Banerjee

B.A 5th Sem

English Dept

It was during the Romantic period that women for the first time assumed an important place in the literature. probably, the chief reason for this interesting phenomenon lies in the fact that women for the first time were given education, of entering into the intellectual life and given a fair scope to express their ideas. However, it should be noted that the feminine note in fiction, the women's point of view, found its artistic expression in the earlier phases of novel writers.

One of the earliest and the most enterprising English women to write fiction was Mrs Aphla Behn. She was also perhaps the first English women to make writing her profession, Her reputation rests primarily on her novel Oronoco, others fiction being Love Letters Between a Noble man and his Sister, The Fari Tilt, Agnes De Castro.

Women like Fanny Burney, Maria Edgeworth, Susan Ferrier and above all Jane Austen could realise the realise the evvert of their powers and give us the fruit of their our exprience of life rather than the imitating man's point of view. Thus, there was a change of manners that took place at the close of the eighteenth century. The coarse brutality of felding and Smollett's days gave way to an era when greater refinement and a quitter taste of life became fashionable. This was clearly advantageous to the women writers and four women in particular occupy and important place in the development of the English novel. Jane Austen, Fanny Burney, Maria Edgeworth, Susan Ferrier made importat contribution to the development of the novel.

Among all the women novelists Jane Austen raised the whole genre to a new level of art. the produced work that for calmness, delicacy and miniature grace has no rival in the whole of English Literature. In the half dozen novels she wrote, she set herself to study the ways of feminine affection, the delicacies and distresses, young and sensitivite but not passionate hearts, their mistakes and their sorrows in first love.

With the novel rapidly establishing itself as a dominant literary form, different kinds of sensibility came to express itself in it. While the majority of the novels produced during the Victorian Age, continued to handle the problem of man in society and to deal with moral situation. There was also the occasional writers, who turned to fiction to express private passion and explore areas of personal emotions. This is specially true to the Brontes. The contribution made by the Brontë Sisters in the 1840's has a unique flavour -- a strange pungnet mingling of wild romance and domestic realism, of cosmic poetry and local detail. they were belated romantics who derived from no schol. Their originality which gives them a just claim to be considered major English Writer is trachable to certain circumstances of their life.

There are many others women novelist of varying secoundry merit who proved pleasant and wholesome story tellers for their generations. They have enormovely contributed to the growth of the english novel and their works are still cherished by readers of the contempory society.

৬৫

TEACHING TIME MANAGEMENT TO STUDENTS WITH LEARNING DISABILITIES

- Niharika Duarah
B.Sc 1st Sem
Dept of Mathematics

Time management is a challenge for everyone. Student with language based learning disabilities, attention deficit / hyperactivity disorder, dyslexia and other disabilities, find it even more challenging than other students.

The concept of time can be particularly challenging. For example, being able to tell clock time is different from understanding the concept of time. Many students can read the clock perfectly well but when asked to estimate how long an assignment will take they can seldom provide an accurate answer. While some grossly underestimate the time required and set themselves up for disappointment and frustration, others greatly overestimate and feel overwhelmed before they even begin. Developing a sense of their individual task pace is essential for students to learn time management.

Students who have learning disabilities need high structure, explicit teaching and extended opportunities to practice strategies until they develop independent skills. All these things require time - a commodity in short supply for busy students and their parents and teachers. In this fast-paced culture effective time management skills are essential. Fortunately some basic strategies - if practised regularly can help students become effective self-managers.

Time management is a very important skill, which can often make or break academic success. A good place to begin teaching time management is task analysis. It provides one illustration of a skill that many students do not develop intuitively yet it is an essential element to developing effective time management. It's also a great opportunity to get parents involved by asking them to practise this skill with their child at home.

Task analysis is something that many students do not develop intuitively, yet it is an essential element to developing time management. Task analysis is the process of identifying what needs to get done to finish a given undertaking whether it is a homework assignment or a long-term project like a research paper. To estimate time with any accuracy, students need to know the steps required to complete a task. Students sometimes do not recognize that a single homework assignment might have three parts. For instance, an assignment to read a chapter and define the vocabulary for a quiz the next day requires the student to

- a) read
 - b) look up words in dictionary
 - c) identify and remember information likely to be on the quiz.
- Students unpractised at task analysis are likely to complete the first and second steps, then assume that the third step will happen on its own.

OUR NATIONAL FESTIVAL BIHU AND ITS IMPACT ON SOCIETY

-Jugalakshmi Gogoi
B.A 1st Sem
English Dept

I am afraid, it may sound wrong and a bit disgusting and obnoxious to someone with obsessional piety, whenever other considered the 'BIHU' as our national festival. No doubt, festival like Durga puja, Muharram, Christmas, etc are also observed and enjoyed with almost equal measure of pomp and gandeur in our state, but the bihu could hardly be equated with other festival, least a single soul living in Assam might miss and stands belied with his true self and experiences affluent with entralling festivity of the Bihu amidst founties of vital, natural urge to seek, to find a cultural heritage enturned with custom, tradions, folklores, dances, songs and music being stired to an emotional pitch of super sensations. in conspicuous absence of these throbbing verieties of life, perhaps, one would be no better then a happy imbecile worth tagging with Shakespeare's expression of a dramatis Personal such as

*"The man who has no music
in himself,
Nor is not moved with eoncord of
sweet sounds,
Is fit for treason, stratagem
and spoil."*

Naturally, our Bihu festival is one that we are swept by waves of a mighty strem being surfeited in sponteneous rhythms of life ever one could persceive. The bihu is not only a festival of ours, but also a passionate zeal with menifestations of each and everyone's feelings of joy and an instant freedom from fret and worry of wordly affairs. as such the Bihu, as we are apt to consider to be our national festival, perhaps, stands on its own merit. hence, the lesser said, the better.

Its is no denying a fact that by habitual associations, one might be inclined to be inquistive with the origin of the greatest festival occasions down the pages of history and ethics and many perhaps be pleased to trace back its origin and developments through ages. But the facts remainis that till today, its

historical backgrounds and athical resources of our National Festival, are appeared to have been enveloped with mist of changing pattern ; and as such it would be better and safe for us all to leave it with the pundits to score in course of thime. Needless to say that the more we approach to dive deep into origen, the more we feel ourself helpless being further away from the nucleus only to be beguiled with forms of things unknown.

But why should we be so much embrassed and hallucinated with its origin, when enought of its manifestations are at our doorstep to feed a desire to communicate thoughts, feelings and the like are seems animated under the sky, quit larger than our lives. With the Bihu whatever be its name, we are intense with the emotion so preoccupied with all this bizarre thoughts, lest, these attempts may lead us sespended in the uncertain regions of some tentative hypotheses either based on athnic or on graphic astronomical discourses. Bihu is neither a water-light compartment of an ethnic outfit, nor a sprout born of a sudden impulse of a conventional episode, to which, a certain sect or a religious identity belongs. It is rather a life-force pervading through all things within the ambit of the North-Eastern state of ours. I am convinced as one of the Assamese that this festive occasion doesn't have any separate identity from the greater chunk of the common souls livings in Assam who used to go redeeming with ecstasy full of joy from within and without. It is a green memory from time immemorial, which instils a sense of happyness down the spine of all the flesh and blood. the changes of seasons conspicuously present in Nature with her wide variety of flora and founa, also add a momentum to it and work something like a catalytic agent to boost up Bihu in its true colour and form. may be we are poor, may be we are rich in our life's stations, shackled and care torn. But the very moment we are in with the Bihu, we fell exhatted beyond sounds; and hence, nothing earthly could date its everlasting impact on society as a whole. One might be tempted to lay bare the virgin beauty and unival appeal of the National Festival of ours with that of queen Cleopatra atfer William Shakespeare . To quote :

“Age cannot withen her

Nor customs state her infinite variety....”

--- and so is the inherent, age -old, cultureal heritage of the Bihu beset in myriad aesthetic beauty par excellence. Hence, worth the comparision too. Man may come and man may go, but the mighty stream of the exciting Bihu culture will thrive on for ever to stand invincible and eternally triumphant

While all is said of we cannot be remaning complacent neith only the outward attributes without looking into the problems adhered to a national culture. Every nation has its own problems peculiar to geographical, historical and economical circumstances, and so do we have in Assam, through in cultural heritage but inhabited by the poor. Still then, it is true that the cultural life of an individual goroup or a nation is essentialy dynamic always changing and growing. Hence, too much attachmnet to our past heritage may serve for spoon feedings, unless we are ready to accept the challanges of new experinces and adjust the old to usher int he new environments. For, in whatever conditions the Bihu might have in the distant past, it takes the past to transform into the living present, the essence being keep intact, peerless and unstained by the throle of time and tide since the dawn of its ambiguous origin.

Apart from padagogic, didactic sermons on the Bihu and so called ventures to modernize its outlifts on the stage of novelty and advancements, it should be perhaps be our cardinal duty: to enrich it with modulations and leave than artistically perfect corresponding to songs and music. In short, the spirt of the National festival being retained, changed may be allowed according to needs with a view to embressing all people, their sentiments into a coherent mass, which will have an indirect bearing upon national intregration amongst sect, creeds, castes and religious ideologies without being forced upon. Being done so both in spirit and theme will have an impact on something creative and constructive in order to soften down the bitter, hostile tensions present and ill-working in the society purely on compasionate grounds. But in striking contrast to these, the harsh facts the irony of our time is that we stand on

the fronties at a crucial turning point revelent to social understanding and thereby apt to widen the gap between man and man being proud of power and pelf, only perhaps for our selfish ends. It is high time to shade differences and to stand united on all fronts and festivals like Bihu could be accepted as a viable media for the benifits of all concerned. Our National Festivals like the Bihu is harmony with sights and sounds skin to our senses, may play its parts towards a common goal in achiving a mileage amongst us and to come closer and closer to become a cosmos of all the people living in our state. For this, if needed a rippling current to flow in the heart of herts with a spirit of accomodation and co-existance wedded to the ideals of peach and common propriety. The youth comunity must work upon this, for their ideology, international in outlook, pacific in aims and humanitarian in their programmes. They must take the endgel to fight all the social evils since threatening to wrench violently the very fabric of social understandings and age old cultural traditions. Perhaps, the youth community would be better off with weapons like love , understanding and intense moments of joy associated with pestive occasions like the Bihu to prople their aims to advantages and win the battel of social evils permanently.

Lets us hope, the moments of joy- which know no bounds at the advent of the ensuing Bihu with to cultural backdrop, will leave a message to us all to break sorry schemes of things entire.... and then to remould it nearer to our hearts desire with ideals of fellow - feeling, loved and sweet accord. Let us hope for the best and the youth community with untiring attemps , find their deserts in course of time.

APPLICATION OF HUMAN GENETICS

(Special reference to Medico - legal aspect, Genetic screening, Genetic counselling)

-Amir Sohail Khan

B.sc 5th Sem

Dept of Anthropology

Human Genetic

Human Genetics is the branch of genetic which deals with the inheritance of characters in human. The foundation of human genetic was laid by Sir Archibald Garrod, a British Physician, in 1902 by pointing out the inborn errors of metabolism are controlled by genes and these errors are inherited in a mendelian fashion. he is known as "Father of Human Genetics".

Application of Human Genetic

As a fundamental science it studies the laws of heredity, interaction between heredity factor and environment, development and function of different parts of the human body, evolutionary mechanism, molecular structure and the like. Knowledge of human genetics could be fruitfully and meaningfully be applied for betterment of different aspects of mankind. With the acquisition of new knowledge by collection of large data and also experiments in laboratory the horizon of applied aspect of human genetics is expanding in recent years. Knowledge acquired by advance research in chromosome and molecular biology are utilized for human welfare. Again, practical application of human genetics has encouraged the researchers to do more work of fundamental nature. Hence, human genetic counselling, population genetics molecular biology, cytogenetic, etc.

Medico-legal aspect

Medico-legal means the application of human genetical knowledge for legal purpose. it can help in dealing with certain problems related to disputed paternity, anti-social behavior, medical termination of pregnancy, marriage and divorce, artificial insemination and compulsory sterilizations, etc.

One of the aspect of medico-legal is paternity diagnosis. In legal cases involving disputed paternity question may arise whether a particular man can be the father of a particular child. Similarly, can a particular woman be mother of given child? A couple may claim for a long lost child. A couple may suspect that their child has been interchanged with another child in the hospital. Hence, human genetics, can help to give answer to such questions.

A child inherits certain genetic traits from the parents. there is genetic relationship between the parents and the child. On genetic evidence a particular person can be excluded as the

parent of a child. Exclusion of parentage can be said with certainty, but one can never prove parentage. Only this much could be said that person could be the parent of that particular child. Widely used genetic traits are blood group systems, DNA fingerprinting, etc.

Medical Termination of Pregnancy

Termination of pregnancy is illegal. It is legal only if the continuation of pregnancy is life threatening to woman or may grave injury to physical or mental health or if the child be born, would suffer from severe disorders physically or mentally.

Example of Medico-legal Aspect :-

Case I :- Suppose, if a couple wants to have children and due to some reason they are not having any children. In this type of cases, it is generally seen that females are usually blamed from the family side for not having a baby without knowing the original cause of it. In this case, if the husband wants divorce he approaches towards the court and file a case. In this case the court will take the help of medical practitioners to know the reason of not having a baby, whether their claims is right or the culprit is the husband himself. ABO testing, DNA Paternity Testing, with the help of this test in medico -legal aspect lead to solve many cases which play a major role for social harmony.

Case II :- Recently, we have heard about the Sheena Bora's murder case, Mikhail Bora who claimed the skeleton remains to be his sister and said it was murdered by Indrani Mukharjee, to the skeleton remains whether it was Sheena's or not medico-legal aspect helped in it. In such type of legal purpose medico-legal aspect works as agents of government / police, etc

Genetic Screening

Genetic Screening deals with the screening for certain genetic defects which can help the future generation to get rid of many undesirable inherited diseases.

Screening can be done at various stages They are :-

1. **Screening at prenatal stage** :- Screening can be done at prenatal stage i.e., of the foetus to know whether the foetus possess the disorders or not. Amniocentesis is method by which many biochemical disorders and most chromosomal abnormalities can be detected at parental stage. Other technique are also there to detect the disorders. If the prenatal diagnosis indicates that the foetus contains certain defects, then the parents may be advised to consider abortion
2. **New Born Screening** :- New born screening involves the analysis of blood or tissue sample taken in early infancy in order to detect the genetic disorders. If a newborn is screened before the baby needs medical treatment and accurate diagnosis is done before that, the newborn can be treated and mental retardation can be prevented. Screening at this stage is very fruitful to the newborns as they can be treated before its too late.
3. **Population Screening** :- Screening done in mass level or population level to get rid or to minimise the disorder found in a particular population. It is done in particular populations where the disorders seem to be quite common. So to get rid from those disorders and also for the future generation, screening is done. It is cost-effective. For Sickle-cell anaemia, Thalassemia,

etc. Screening is done in population level.

Genetic Counselling

Genetic Counselling is a communication process, which deals with the human problems associated with occurrence or risk of occurrences of a genetic disorder in a family. Genetic counselling refers to the activities that :-

- a) Determine and diagnose whether an abnormality disease is hereditary or not .
- b) Evaluate the chances of recurrence.
- c) Communicate to the affected person and of the family regarding the recurrence risk if trait.
- d) Provide all available information regarding reproductive option.

Convey all information regarding the potential, medical, financial, social and mental burden and thereby help to cope with the problems that may be caused by the genetic disorders.

Who need genetic counselling ?

A child is born with a birth defect and the parent and family members are concerned about the future of the children.

Belong to family or ethnic group where the occurrence of a genetic disease is not very uncommon.

People are aware about the risk of certain genetic disorder with advanced age of the mother.

Education section of people who are aware of certain genetic facts and may think whether they carry a potentially harmful gene.

Husband and wife are related and belong to a family with history of genetic disorders.

So, in taking all the views genetic counsellors try to find out whether the disease is genetically determined or not and whether it is hereditary or not. They try to understand the mode of transmission through pedigree or from family history of the person. Adequate knowledge is very necessary for giving any genetic advice.

After studying the trait completely the counselling is given keeping in mind about the social, psychological, economical status of the person. Counsellor's cannot impose the person to take any decision, they can reveal the fact to the person and leave the choice to them.

Conclusion

Thus, it can be concluded that the knowledge of human genetics could be fruitfully and meaningfully applied for the betterment of different aspects of mankind. The various fields of human genetics clearly indicate that its scope is very vast. It helps in dealing with various kinds of problems in day-to-day life.

Bibliography

1. Das, B.M.(2012) : Outline of Physical Anthropology, Kitab Mahal, Allahabad
2. Dhamis, P.S., G. Chopra, & H.N.Srivastava (2012) ; Pradeep's Biology, PradeepPublication, Jalandhar
3. Purandarey, H.(2009) : Essentials of Human Genetics, JPBMP, New Delhi
4. Internet Source ; <http://google.in>

AM I SAFE ?

- Manoja Lahkar

Bsc 5th Sem

Mathematics Dept

“We have an abundance of rape and violence against woman in this country and on this earth, though its almost never treated as a civic right or human right issue, or a crises, or even a pattern. Violence doesn't have a race, a class, a religion, or a nationality but it does have a gender.”

Today, India is celebrating its 66th independence. By all means India is independent, likewise, in political matters, financial matters, educational matters, social network matters etc. Then why not in the matter of girls ?

In schools, in colleges, in office, in bus, in trains, when I have to stand alone among a group of men why do I feel the sense of being unsafe / Though our constitution includes so many rights for us but still the culprits are not afraid of them. Is this the way India is independent ?

Before 1994, by sex determination test we were being aborted in our mother's womb or if in case we are born then we are killed as infant. But in 1994, this process of sex determination have been declared as crime by the law. But what is the use of such law if it can't assure our safety when we are grown up. We are told not to go there, do that, wear this, do not talk to such people etc. This logic is extended when the home is described as 'safe haven'. If women want to be safe, they should stay at home. But there home is not safe either.

Today, if I need to go out, I have to be conscious of what I am wearing, what I am eating, with whom I am hanging around. What is the use of thinking about all these ? I too have some dreams to be fulfilled, some wishes to be real, but AM I SAFE ?

FUN MATH FACT

- Priyanka Ghosh
5th Sem
Mathematics Dept.

1. Zero is the only number that is not represented in the Roman Numerals.
2. Add the numbers from 1 - 100. You will get a total of 5050
3. Googol is a term used for the number 1 followed by 100 zeros. It was coined by a nine year old in 1940. Google, the iconic search engine derives its name from misspelling of this word googol.
4. There is only number in math that is spelt using the same number of letters as the number itself - FOUR.
5. 9 is a magic number that is because if we multiply a number with nine and add all digits of the resulting number, the sum would always be nine.
6. In a room of just 29 people there's a 50% chance that two people have the same birthday
7. Mathematicians trends to think odd numbers as male and even numbers as female.
8. $10!$ (10 factorial) seconds is exactly 6 weeks.
9. The Dyscalculia Disease
The low grades in the mathematics paper can be explained to furious parents by the knowledge of a simple disease and good acting skills. The word dyscalculia mean difficulty in understanding numbers and learning mathematical facts, convincing ,isnt it ?
10. The Asthma Attack
Here is a good explanation as to why one gets panic attack on seeing the mathematics exam paper. The word mathematics is an anagram of "me asth matic".

THE TERRIFYING RAIN...

- Moyoor Sharma

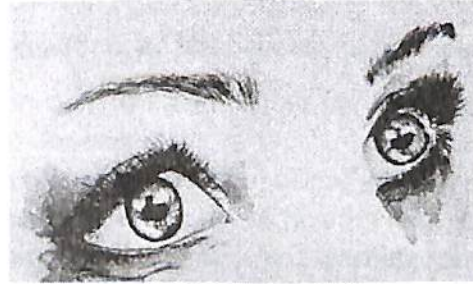
B.A.1st Sem

During my early childhood
I'd loved rain
Before I know
All about people's pain

It brings flood
To our mother earth,
To great disturbances
It gives birth

It pours cold water on the
Hopes of hungry farmers
Without getting any work
Die the hungry workers

O' my dear rain,
Very heavily don't come again
Come gently and see them singing
Try not to see them again weeping

DREAMS

- Dristi Borgohain

B.A. 1st Sem

Dept of English

When dreaming.....

I'm guided to another world again and again ;

At sunrise I fight to stay asleep ;

Because I don't want to leave the comfort of that place :

Because there,s hunger ;

A longing to escape from life

I live when I am awake ;

I dream of a place where the blind can see ;

I dream of a place where hunger is no more ;

I dream of a place.....

Can't we change, appreciate and sacrifice ?

Can't we go higher ?

Let's be alive and strong to transform our dreams into reality

THE NATURE CRIES...

- Moyoora Sharma

B.A.1st Sem

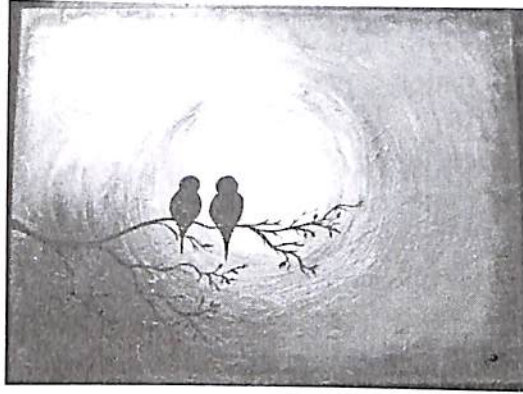
Listen to the flowing river
There is a grief
She says, "from this pollution
Provide me relief."

Try to listen,
She is crying.
She is the part of the nature
She says, "Stop polluting!"

The soil also has
A very sensitive heart.
She also requests.
Dont break her heart.

Chirping of the birds
Is music of the nature.
By killing them too,
Dont punish the nature.

Dont forget !
That nature takes revenge.
It is better,
You make a change.

MOTHER

- Dristi Borgohain
B.A. 1st Sem
Dept of English

Mother ! Mother !
You are really a wonderful builder,
What can be said about you,
Mother ! Mother !
You are the sea that has no end,
Mother ! Mother !
You are the source of my strength
Mother ! Mother !
You are the sun that never sets.
Mother ! Mother !
You are such a precious book
that only lucky ones read
Mother ! Mother !
You are such a person in the world,
Both the rich and the poor need
Mother ! Mother !
You are the heartbeat in the home
Mother ! Mother !
Oh ! No words. I 've to praise about that.

TIME TO GO OFFLINE

- Sweety Gohain

B.A 3rd Sem

Dept of Economics

Using of computer including tablets, smart phone has become an indispensable part of the daily life. While the internet bring a lot of convenience to us, improper use and excessive screen time may have potentials health risk in particular of those users.

In a e-report produce by the Advisory Group on 'Health Effects of use of internet and electronic screen products' convened by the Department of Health the effect on 14 health concerning problems have been highlighted. These includes effect on cognitive development and learning, physical fitness, obesity, vision, muscularkeletal problems etc

Depression has also been linked to internet overuse by reserchers at the institute of Psychological Science in leeds, UK.

Previous research also shows that people who keep sitting and working on the internet for longer duration have unhealthy eating habits, engage in less exercise and also trend to drink and smoke more.

According to professor Roberts Truzoli from milan university in Italy who studied the effect on internet said, "it doesnot seem to matters what you use internet for, if you use it too much, you are susceptible to illness."

অসমৰ স্বনামধন্য লেখক তথা বিশিষ্ট ভাষাবিদ ড° ভীমকান্ত বৰুৱা ছাৰৰ সৈতে অন্তৰঙ্গ আলাপ

অসমৰ স্বনামধন্য লেখক, ভাষা চৰ্চাৰ, সাধক, ডিব্ৰুগড় বিশ্ববিদ্যালয়ৰ অসমীয়া বিভাগৰ আৰু ভাষা অধ্যয়নৰ কেন্দ্ৰৰ প্ৰাধ্যাপক ড° ভীমকান্ত বৰুৱা দেৱৰ বিষয়ে কিছু জানিবৰ বাবে তেখেতৰ সাক্ষাৎ গ্ৰহণ কৰা হৈছিল। অতি নম্ৰ আৰু সৰল বৰুৱাদেৱে এখন্তেকো ব্যয় নকৰি নিজৰ কাম পেলাই আমাক প্ৰায় ডেৰঘণ্টা সময় দিছিল। এই সাক্ষাৎ গ্ৰহণকে আপোনালোকলৈ আগবঢ়োৱা হ'ল।

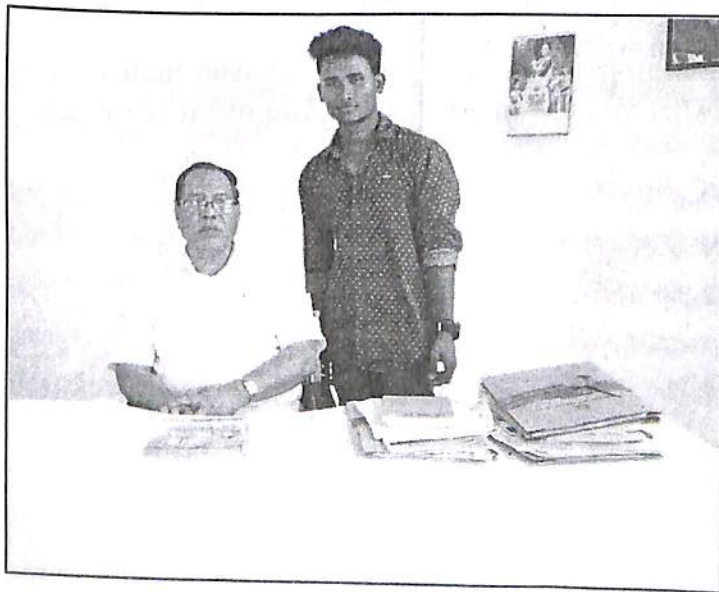
নমস্কাৰ ছাৰ, আপোনাৰ ওচৰত আমি কৃতজ্ঞ যে, আপোনাৰ ব্যস্ততাৰ মাজতো আমাৰ অনুগ্ৰহ বক্ষা কৰি সাক্ষাৎকাৰ দিয়া বাবে।

প্ৰশ্নঃ- ছাৰ পোন প্ৰথমে আপোনাৰ শৈশৱ কালৰ বিষয়ে কিছু ক'ব নেকি লগতে আপুনি ভাষা চৰ্চা কেতিয়াৰ পৰা কৰিবলৈ লয় ?

উত্তৰঃ- মোৰ জন্ম হৈছিল শিৱসাগৰ জিলাৰ পালেঙী অঞ্চলৰ অন্তৰ্গত এখন গাঁৱত। অত্যন্ত পিছপৰা সেই গাঁওখনতে মোৰ শৈশৱকাল পাৰ হৈছিল। তাৰ পৰা উলাই আহি মই ডিমৌ হাইস্কুলৰ পৰা প্ৰৱেশিকা পৰীক্ষা পাছ কৰো তাৰ পাছত মই শিৱসাগৰ কলেজত পঢ়ো। প্ৰকৃত্যৰ্থ তাৰ পৰাই মই ভাষাৰ প্ৰতি আগ্ৰহী হওঁ। তাৰ অসমীয়া ভাষাত অনাৰ্চ লৈ পঢ়ি থকা কালছোৱাতেই কিছুমান প্ৰবন্ধ লিখিবলৈ আৰম্ভ কৰো। অৱশ্যে তাৰ আগতো স্কুলীয়া কালত সাধুকথা আৰু বস-বচনাৰ দৰে লেখা লিখিবলৈ যত্ন কৰিছিলো। ১৯৭২ চনত মোৰ এটা প্ৰবন্ধ প্ৰকাশ পাইছিল 'কথা গুৱাহাটী'ত। এই প্ৰবন্ধটোৰ বিষয়বস্তু আছিল আহোম ভাষা। মোৰ সেই অপৈনত বয়সৰ লেখাটো অৱশ্যেই উচ্চমান বিশিষ্ট আছিল আৰু যথেষ্ট অধ্যয়ন কৰিহে মই প্ৰবন্ধটো লিখিছিলো। সেই সময়ৰ পৰা বৰ্তমানলৈ আহোম ভাষাৰ ক্ষেত্ৰত মই বহু বেছি আগবাঢ়িব পৰা নাই। গতিকে সেই সময়ৰ পৰাই মোৰ ভাষা অধ্যয়নৰ প্ৰতি স্পৃহা জাগে। পৰৱৰ্তী সময়ত বিশ্ববিদ্যালয়লৈ আহি ভাষাৰ বিশদ অধ্যয়ন কৰিবলৈ লওঁ।

প্ৰশ্নঃ- ছাৰ হাইস্কুলীয় কালত আপুনি সাধুকথা আৰু বচনাৰ দৰে লেখা লেখিছিল। পৰৱৰ্তী সময়ত অন্যান্য সাহিত্য ৰচনা কৰিছিল নে ?

উত্তৰঃ- হয় কলেজীয়া সময়ত মই কিছু গল্প লিখিছিলো। হাতে লিখা অৱস্থাত থকা সেই গল্পবোৰ মোৰ বিয়াৰ সময়ত হেৰাই গ'ল। তাৰে দুটিমান গল্পৰ নাম হ'ল 'প্ৰথম দিন', 'ইউৰেকা ৰেপ্টোৰা', 'ঠেলাগাড়ী'।

প্ৰশ্নঃ- ছাৰ আপোনাৰ এই গল্পসমূহে প্ৰকাশৰ মুখ নেদেখিলে নেকি ?

উত্তৰঃ- নাই, দেখা নাই। কিন্তু ১৯৬৮ চনত লক্ষ্মীনাথ বেজবৰুৱাৰ জন্ম চনত বাৰ্ষিকত এটা গল্পৰ প্ৰতিযোগীতা পাতিছিল। বিচাৰক আছিল ইমৰাণ শ্বাহদেৱ। তাতেই মই এটি বঁটা পাবলৈ সক্ষম হৈছিলো। সেই একেসময়তে মই দুখনমান নাটকো লিখিছিলো। তাৰ এখন নাটক হ'ল "নাটক নহ'ল"। এই নাটকখন এৰাচাউ ধৰ্মী আছিল। তাৰ পিছৰ সময়ত মই ভাষা চৰ্চা মনোনিৱেশ কৰো। অৱশ্যে দুই এটা কবিতা লিখিছিলো। সেই সময়ত মোৰ কবিতা "সাম্প্ৰতিৰ কবিতা", "অভিজ্ঞান" আদিত মোৰ কবিতা প্ৰকাশ পাইছিল। পিছলৈ গীত লিখিবলৈ যত্ন কৰিছিলো। পুথি আকাৰে

ছপাও কৰিছিলো। পিছত দুই এটা গল্পৰ প্ৰকাশ পাইছিল। তাৰে মনত থকা এটি হ'ল “শিক্ষক দিৱস”।

প্ৰশ্নঃ- ছাৰ আপুনি বৰ্তমানলৈ কেইটা ভাষা উদ্ধাৰ কৰিছে সেই বিষয়ে আপুনি আমাৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলক কিছ
জনাব নেকি ?

উত্তৰঃ- আচলতে উদ্ধাৰ বুলি নহয় মই এতিয়াও ভাষাবোৰৰ ওপৰত কাম কৰি আছো। ১৯৭৪ চনত ডিব্ৰুগড় বিশ্ববিদ্যালয়ত
টাই ভাষাৰ অধ্যয়ন আৰম্ভ হয় আৰু মোৰ অধ্যয়ন স্পৃহা আছিল যথেষ্ট। টাই ভাষা, সুবীয়া ভাষা আৰু অসমীয়া ভাষাতকৈ
যথেষ্ট পৃথক সেয়েহে মই আকৃষ্ট হৈছিলো। আৰু বৰ্তমানেও মই চৰ্চা কৰি আছো। ইয়াৰ পিছত নাগালেণ্ডত কৰ্মৰত
অৱস্থাত মোৰ নাগামিজ ভাষাৰ প্ৰতি আগ্ৰহ বাঢ়ে। প্ৰায় ১৯৭৫চনত অধ্যাপক এচ. এন. গোস্বামীৰ সহযোগত ভাষা চৰ্চা
ক্ষেত্ৰত আগ্ৰহী হৈ পৰো। সেই সময়ত মোক বহুতো লোকে কৈছিল যে নাগামিজ কোনো ভাষা নহয়। কিন্তু মই এই ভাষাৰ
মাজত ভাষাৰ সাধাৰণ গুণসমূহ দেখিবলৈ পাইছিলো। এই সময়ত মই বিশেষভাৱে সহায় পাইছিলো সেই সময়ৰ নাগালেণ্ডৰ
মুখ্যমন্ত্ৰী হকি. চে. টিমা আৰু তেওঁৰ পৰিয়াল বৰ্গৰ পৰা। তেওঁৰ পিছত মুখ্য মন্ত্ৰী এচ. চি. জমীৰৰ পৰাও মই বিশেষভাৱে
সহায় পাইছিলো। ১৯৭৯ চনত কোহিমাতে তেওঁ এখন সভাত এখন ব্যাকৰণ আৰু এখন ৰচনা কৰিবলৈ বাবে অনুৰোধ
কৰে আৰু যাৱতীয় খৰচ পাতি বহন কৰিম বুলি গাত লয়। এই দায়িত্ব অসম সাহিত্য সভালৈ আগবঢ়াই। পদ্মনাথ
গোহাঞি বৰুৱাদেৱে কোহিমাতেই প্ৰথম কোহিমা সাহিত্য সভা স্থাপন কৰিছিল। তাতেই আৰু এটি প্ৰস্তাৱ লোৱা হৈছিল
যে এখন হাইপাৰ কমিটি কৰিব লাগে। সেই কমিটিৰ সদস্যসকল হ'ল ডাইৰেক্টৰ অৱ কালচাৰ “এম আলেম শিৱা আও,
ডাইৰেক্টৰ অৱ এডুকেশ্বন কেৰামত আও, চাংৰুক চৰকাৰী হাইস্কুলৰ অৱসৰ প্ৰাপ্ত প্ৰধান শিক্ষক ধৰণী বৰুৱা, ড° এচ.
এন. গোস্বামী, বিধায়ক গোবিন্দ চন্দ্ৰ বৈৰা আৰু মই। এই কমিটিখনে সিদ্ধান্ত লৈছিল যে এইটো এটা ভাষা হয়। সকলোৰে
পৰামৰ্শ লৈ ভাষাটোৰ বিকাশৰ কাৰণে কাম কৰিছিলো। আৰু মই নাগামিজ অভিধান প্ৰণয়ন কৰিছিলো। ১৯৮১ চনত মই
এখন গ্ৰন্থ প্ৰকাশ কৰো। Nagamese Language and descriptive Analysis এই গ্ৰন্থৰ বাবে ১৯৮২ চনত ডিব্ৰুগড়
বিশ্ববিদ্যালয়ে মোক ডক্টৰেট ডিগ্ৰী প্ৰদান কৰে। নাগামিজ ভাষাৰ সম্পৰ্কে মোৰ অসমীয়া কিতাপো আছে। তাৰ উপৰি
বিদেশী বহু বিশ্ববিদ্যালয়ত মোৰ গৱেষণা পত্ৰ আছে। এইখিনি কৰা পাছত অৰুণাচল চৰকাৰো আগবাঢ়ি আহে। কিন্তু মই
ব্যক্তিগত ভাৱে সেই ভাষাত কাম কৰিব নোৱাৰিলো।

প্ৰশ্নঃ- ছাৰ সাম্প্ৰতিক সময়ত মাতৃভাষাৰ স্থিতি সম্পৰ্কে আপোনাৰ দৃষ্টিভংগীৰ বিষয়ে ক'ব নেকি ?

উত্তৰঃ- কথাটো মই অলপ বেলেগ দিশত চাও। অসমীয়া ভাষাটো বহুতৰ কাৰণে প্ৰথম ভাষা যদিও বহুতৰ কাৰণে ই
দ্বিতীয় মাতৃভাষা। অসমীয়া ভাষাৰ স্থিতি বৰ্তমানলৈ ঠিকে আছে কিন্তু যোৱা কেইটামান বছৰত যে আমূল পৰিবৰ্তন
ঘটিলে ই সচাঁ। অসমীয়া ভাষাত আচলতে সকলো জাতি জনগোষ্ঠীৰ লোকেই সহযোগ আগবঢ়াইছিল। তেওঁলোকে
অসমীয়া ভাষাতে সাহিত্য ৰচনা কৰিছিল। কিন্তু যিমান আন্তৰিকতাৰে আমিও ৰাখিব লাগিছিলে কৰবাত হয়তো হীন-
দেৰি হ'ল তথাপিও অসমীয়া ভাষাটো অসমৰ সাংযোগী ভাষা। কিন্তু আমাৰ এটা ধাৰণা যে “আমি এনেকেই কৰিব
লাগিব” বুলি কৈ কিছুমান বাট বন্ধ কৰি পেলাওঁ। আমি এখন জাতীয় অভিধান কৰিছিলো। এয়া কৰোতে আমি যথেষ্ট
বিতৰ্কৰ মুখামুখি হৈছিলো। থলুৱা শব্দৰ অৰ্ন্তভুক্তিৰ বাবে যথেষ্ট সমস্যাৰ সন্মুখীন হৈছিলো। যদিহে আমি থলুৱা শব্দবোৰ
সেই অভিধানত নোসোমোও তেন্তে সেই জাতি জনগোষ্ঠীৰ লোকসকলে কেনেকৈ অভিধানখন নিজৰ বুলি আকোৱালি
ল'ব। আমাৰ উদ্দেশ্য আছিল ইয়াৰ জৰিয়তে সকলো জাতি জনগোষ্ঠীক একতাৰ ডোলেৰে বান্ধিব পাৰি।

এইখিনিতে ক'ব পাৰি যে অসমীয়া ভাষাৰ যি পৰিবৰ্তন হৈছে বৰ্তমানলৈ, পৰৱৰ্তী সময়ত আৰু পৰিবৰ্তন হোৱা
দেখা যাব। অসমীয়া ভাষাৰ জটুৱা ঠাট্ট একেবাৰে নোহোৱা হৈছে আৰু বহু শব্দ মৰি গৈছে। গতিকে শব্দ মৰি গ'লে
ভাষাৰ পৰিবৰ্তন নিশ্চিত। এনেধৰণে থাকিলে অসমীয়া ভাষাৰ মৃত্যু হ'বলৈ বেছি দিন নালাগিব। উদাহৰণ স্বৰূপে
সংস্কৃত ভাষাৰ নাম ল'ব পাৰি। দৰাচলতে প্ৰতেকে ভাষাৰ আয়ুস ১২০০ বছৰ থাকে। গতিকে দুখ লগা কথা অসমীয়া
ভাষাটো আয়ুস যথেষ্ট কম। এদিন এনে হ'ব যে অসমীয়া ভাষাৰ শিক্ষকে ক'ব, “Assamese language”ত lecture
দিওঁতে English word কোৱাটো মই একেবাৰে like নকৰো।”

প্ৰশ্নঃ- ছাৰ ডিব্ৰুগড় বিশ্ববিদ্যালয়ৰ অসমীয়া বিভাগৰ অধ্যাপক হিচাপে আপোনাৰ অভিজ্ঞতা কিছু জনাব নেকি ?

উত্তৰঃ- ডিব্ৰুগড় বিশ্ববিদ্যালয়ত অধ্যাপনা কৰা আগতে মই ২ বছৰ মহাবিদ্যালয়তো অধ্যাপনা কৰিছোঁ। প্ৰায় ৩৬ বছৰমানৰ পৰা অধ্যাপনা কৰিছোঁ। যথেষ্ট দীঘলীয়া সময় আৰু অভিজ্ঞতা যি হৈছে সেইয়া ভালে অভিজ্ঞতা। ড° মহেন্দ্ৰ বৰা, ড° লীলা গগৈ, ড° শৈলেন ভৰালী, ড° কেশৱানন্দ গোস্বামী, ড° নগেন শইকীয়া আদিৰ সৈতে একেলগে কাম কৰিছো আৰু অনুপ্ৰেৰণা পাইছো।

প্ৰশ্নঃ- ছাৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ সৈতে আপোনাৰ সম্পৰ্কৰ বিষয়ে কি বুলি ভাবে ?

উত্তৰঃ- আচলতে এই কথাটো মই কোৱা উচিত নহব। মোৰ ফালৰ পৰা মই ভাল বুলিয়েই ভাবো। মই খুউব কম কথা কওঁ। ইয়াক মই ভাল গুণ বুলি নকওঁ। মই কিছু reserved। ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে যথেষ্ট সমীহ কৰে মোক।

প্ৰশ্নঃ- ছাৰ ভাষা অধ্যয়ন কেন্দ্ৰৰ প্ৰতি আৰু আপোনাৰ কি কি আৰ্চনি আছে সেই বিষয়ে ক'ব নেকি ?

উত্তৰঃ- মই এই কেন্দ্ৰটোৰ সৈতে প্ৰথমৰে পৰা জড়িত। মোৰ কাৰণেই ইয়াৰ জন্ম বুলি ক'ব পাৰি। আমাৰ যিবোৰ আঁচনি আছে তাৰ ভিতৰত মূল হ'ল অসমীয়া ভাষাৰ গৱেষনাৰ বাবে সুব্যৱস্থা কৰা। ভাষাৰ গৱেষনা কৰি আমি পূৰ্বৰ বহু গৱেষনা পত্ৰ ভুল প্ৰমাণ কৰিছো। ইতিহাসৰ ক্ষেত্ৰত ভাষাৰ গৱেষনাই যথেষ্ট তথ্য পোহৰলৈ আনিছে। এই ক্ষেত্ৰত মই এটা কথা ক'ব খোজো, “ইতিহাসে আমাক উপেক্ষা কৰা নাই আমাক ইতিহাসবিদেহে উপেক্ষা কৰিছে।”

প্ৰশ্নঃ- ছাৰ নৱপ্ৰজন্মৰ যিসকলে গৱেষনাৰ বাবে আগবাঢ়ি আহিছে। তেওঁলোকৰ কামত আপুনি সম্বৃত্ত নে ?

উত্তৰঃ- এইটো এটা খুব ডাঙৰ প্ৰশ্ন। মই বৰ সুখী বুলি নকওঁ। তেওঁলোকে পৰিশ্ৰম কৰিব নিবিচাৰে। মই এটা কথা ক'ব খোজো “তেওঁলোকে খালতে জাকৈ মাৰি যাব খোজে।” মই এটা প্ৰবন্ধ লিখিছিলো কিছুদিন আগত। “বৌদ্ধিক জগতত দুৰ্নীতি আৰু লোকৰ পিঠাৰে বিহু” বহুকেইখন বাতৰি কাকতত এইয়া প্ৰকাশ পাইছে।

প্ৰশ্নঃ- ছাৰ নতুন প্ৰজন্মৰ সাহিত্য সম্পৰ্কে আপোনাৰ ধাৰণা কেনেধৰণৰ ?

উত্তৰঃ- সাহিত্যৰ ক্ষেত্ৰত বহু নতুন দিশ উন্মোচিত হৈছে। ভাল লেখকৰো সৃষ্টি হৈছে। কিন্তু কবিতাৰ ক্ষেত্ৰত আগবঢ়া নাই বুলিয়ে মই ভাবো। কবিতাৰ আটাইতকৈ ডাঙৰ গুণ হ'ল তাত ব্যঞ্জনা থাকিবই লাগিব। মোৰ মতে “কবিতা হ'ল শব্দৰ মথনিত ধৰিলে যিবোৰ শব্দ সৃষ্টি হ'ব সেয়াই কবিতা”। এই গুণ বৰ্তমান খুব কমকৈ দেখা যায়।

প্ৰশ্নঃ- ছাৰ আপুনি কেনেধৰণৰ গ্ৰন্থ অধ্যয়ন কৰি ভাল পায় ?

উত্তৰঃ- মই সাধাৰনতে Serious ধৰণৰ গ্ৰন্থ অধ্যয়ন কৰি ভাল পাওঁ।

প্ৰশ্নঃ- ছাৰ আপোনাৰ প্ৰিয় লেখকজনৰ বিষয়ে ক'ব নেকি ?

উত্তৰঃ- মই ভবেন্দ্ৰ নাথ শইকীয়াৰ গল্প ভাল পাওঁ। মই প্ৰবন্ধ সাহিত্য বেছিকৈ পঢ়ো। বিশেষকৈ বাণীকান্ত কাকতিৰ সাহিত্য আৰু প্ৰেম আৰু শ্ৰীশ্ৰী মাধৱদেৱৰ নামঘোষা সম্পৰ্কে তেওঁ যিখন কিতাপ লিখিছে মোৰ ভাল লাগে। তেনেকুৱা Serious এজনো লেখকে আজিলৈকে ওলোৱা নাই। চিন্তাৰ উদ্ৰেক কৰিব পৰা লেখাবোৰহে পৰাপক্ষত বৰুৱা উপন্যাসৰ ক্ষেত্ৰক বীনা বৰুৱা “জীৱনৰ বাটত” মোৰ প্ৰিয়।

প্ৰশ্নঃ- ছাৰ আপোনাৰ লেখক জীৱনত কোনে প্ৰেৰণা যোগাইছে বুলি আপুনি ভাবে ?

উত্তৰঃ- মূলতঃ মোৰ গাওঁখন, তথা শিৱসাগৰ খনৰ পৰিৱেশে মোক বিশেষভাবে অনুপ্ৰেৰণা যোগাইছে।

প্ৰশ্নঃ- ছাৰ “কানৈয়ান”ৰ জড়িয়তে নতুন প্ৰজন্মক ভাষা-সাহিত্য সম্বন্ধে কিবা পৰামৰ্শ দিব নেকি ?

উত্তৰঃ- মই এটা কথা ক'ব খোজো আমাৰ লৰা-ছোৱালী বিলাকে যিমান পৰা যায় অসমীয়া ভাষা কবলৈ চেষ্টা কৰিব লাগিব। আৰু অসমীয়া সংস্কৃতি জীয়াই ৰাখিবলৈ চেষ্টা কৰিব লাগিব। তাৰ লাভ আৰু লোকচান কি হ'ব অলপ ভাবিলেই ওলাব।

ছাৰ আপুনি আপোনাৰ বহুমূলীয়া সময় দি আমাক কৃতার্থ কৰাৰ বাবে আপোনাক বিশেষভাৱে ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছোঁ।

তোমালোকলৈয়ো ধন্যবাদ।

আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় খ্যাতিসম্পন্ন চিত্ৰশিল্পী ৰবিন বৰ ছাৰৰ সৈতে অন্তৰংগ আলাপ

ইউনিক ব্ল'ক ৰেকৰ্ডচ আৰু ইণ্ডিয়া বুকছ অৱ ৰেকৰ্ডছৰ নাম অন্তৰ্ভুক্তিৰে খ্যাতি অৰ্জন কৰা এগৰাকী অন্যতম অংশীদাৰ হৈছে ৰবিন বৰ। অসমীয়া চিত্ৰশিল্পীৰ বৰ্ণিত যাত্ৰা পথত ৰবিন বৰৰ দৰে ব্যক্তিৰ ত্যাগ আৰু কষ্ট সকলোৰে বাবে এক প্ৰেৰণাৰ অমল উৎস। এইগৰাকী মহান ব্যক্তিৰ জীৱনৰ কিছু কথা জানিবলৈ মহাবিদ্যালয়ৰ সৌজন্যত এটি চমু সাক্ষাৎ গ্ৰহণ আগবঢ়ালোঁ।

নমস্কাৰ, ঐতিহ্যমণ্ডিত কানৈ মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ পৰিয়ালবৰ্গৰ তৰফৰ পৰা আপোনাক শ্ৰদ্ধা তথা কৃতজ্ঞ আগবঢ়াইছো। মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ বৌদ্ধিক বিকাশৰ লগতে আভ্যন্তৰীণ কথা বিকাশৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখি আমি আপোনাৰ কেইটিমান প্ৰশ্নৰ উত্তৰ কামনা কৰিলো।

(১) প্ৰশ্ন : বৰ্তমান ভাৰতবৰ্ষৰ চিত্ৰশিল্পৰ মঞ্চত আপুনি এজন গণ্যমান্য ব্যক্তি। বৰ্তমান চিত্ৰশিল্পৰ বিভিন্ন মঞ্চত বিভিন্ন কাৰ্য্যসূচী ৰূপায়ণ কৰি কেৱল অসমৰে নহয় আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় পৰ্যায়ত ভাৰতবৰ্ষৰ সুনাম কঢ়িয়াই আনিছে। প্ৰথমে আমাক আপুনি আপোনাৰ জন্ম শৈশৱ তথা আপোনাৰ ছাত্ৰ জীৱনৰ বিষয়ে জনাব নেকি?

উত্তৰ : পশ্চিমবংগৰ দক্ষিণচেপু নামৰ গাঁও এখনত মোৰ জন্ম আৰু তাৰ পৰাই মোৰ প্ৰাথমিক স্কুলৰ শিক্ষা আৰম্ভ হয়। লগতে মই আমটা পিতাম্বৰ নামৰ হাইস্কুল এখনত উচ্চতৰ মাধ্যমিকৰ শিক্ষাগ্ৰহণ কৰিছিলো। আজাদহিন্দ ফ'ৰ্চ হাওৰাৰ এখন মহাবিদ্যালয়ৰ পৰা মই স্নাতক ডিগ্ৰী লাভ কৰিছিলো।

(২) প্ৰশ্ন : আপুনি আপোনাৰ চিত্ৰশিল্পৰ অন্তৰালত লুকাই থকা প্ৰথম পদক্ষেপ কি বুলি ভাবে ?

উত্তৰ : শৈশৱ কালতে মই মোৰ গাঁৱত একেবাৰে সৰুতে ধূলি বালিৰ লগত খেলিছিলো আৰু তাৰ পৰাই বিভিন্নধৰণৰ আঁক বাঁকেৰেই মই নিত্য নতুন ৰেখাৰ সৈতে চিনাকি হৈছিলো। তেতিয়াৰ পৰা মোৰ যিখিনি নম্বৰৰ ছবি যেনেকৈ ১, ২, ৩, ৪, অ, আ, ক, খ ইত্যাদি সকলো বিষয়বোৰ মই গুৰুত্বসহকাৰে অধ্যয়ন কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছিলোঁ। মই কেতিয়াও ভবা নাছিলো যে ছবি ১, ২, ৩, ৪, অ, আ, ক, খ ৰ মাজত সোমাই থাকিব পাৰে। যেতিয়া মোক স্কুলীয়া জীৱনত বিদ্যালয়ত অ, আ, ক, খ, ১, ২, ৩, ৪ লিখাইছিল তেতিয়া মই দেখিছিলো যে প্ৰতিটো অক্ষৰৰ মাজত একো একোটা ছবি নিহিত হৈ আছে। যেনেকৈ জীৱ-জন্তু, পশু-পক্ষী ইত্যাদি আৰু তেনেকৈয়ে মোৰ চিত্ৰ জীৱনৰ আৰম্ভণি হৈছিল।

(৩) প্ৰশ্ন : আপোনাৰ ঘৰখনৰ ক্ষেত্ৰত চিত্ৰশিল্পৰ বাতাবৰণ কেনেধৰণৰ আছিল ?

উত্তৰ : দৰাচলতে ক'বলৈ গ'লে মোৰ পৰিয়ালবৰ্গৰ বিষয়ে ককাদেউতা, বৰদেউতা, দেউতা নাট্যকলা তথা বিভিন্নধৰণৰ সংস্কৃতিৰ লগত জড়িত আছিল। প্ৰায় এঘাৰখন গাঁৱৰ ভিতৰত চিত্ৰশিল্পীৰ বিষয়ে কোনো বিশেষ পৰিৱেশ নাছিল আৰু সেই সময়ত মোৰ পৰিয়ালবৰ্গৰ ফালৰ পৰা এইক্ষেত্ৰত মইয়ো কোনো বিশেষ সঁহাৰি পোৱা নাছিলো।

(৪) প্রশ্ন : ছাৰ, আপুনি ভাবিছিল নে যে বৰ্তমান সময়ত আপুনি এজন স্বনামধন্য চিত্ৰশিল্পীৰূপে পৰিচিত হ'ব বুলি? উত্তৰ : সঁচাকৈয়ে মই ভৱা নাছিলো কাৰণ এতিয়াও মই ভৱা নাই যে বহুত বিখ্যাত এজন চিত্ৰশিল্পী হৈছো বুলি। মই মাথো ভাৱো যে যেতিয়া মই পথাৰত ধানখেতিৰ সৈতে জড়িত আছিলো ঠিক তেতিয়াৰেই পৰা মোৰ নতুন সপোনে পাৰ্থ মেলিবলৈ আৰম্ভ কৰিছিল। পথাৰ মোৰ খুবেই প্ৰিয় আছিল, লগতে মই মোৰ অকলশৰীয়া সময়ত নৈ-বিল, জান-জুৰিৰ কাষৰীয়া ঠাইত বহি বিভিন্নধৰণৰ ছবি আকাৰ পৰিৱৰ্তেও মাটিৰে পুতলা তৈয়াৰ কৰিছিলো। সূৰ্য্য উদয় হোৱাৰ পৰা মাৰ যোৱালৈকে যি পৰিৱেশ সেইয়া মোৰ অতি প্ৰিয় আছিল।

(৫) প্রশ্ন : ছাৰ, আপোনাৰ মতে এজন খ্যাতিসম্পন্ন চিত্ৰশিল্পীৰ বিশেষত্বসমূহ কি কি?

উত্তৰ : মই ভাৱো যে পৌৰাণিকৰ লগতে বিভিন্নধৰণৰ আধুনিক শৈলীৰে অংকন কৰি থকাটো সকলো ব্যক্তিৰ নিজস্ব প্ৰতিভা। কিন্তু মই একোজন প্ৰকৃত শিল্পীয়ে কেৱল মাত্ৰ নিজস্ব শৈলীৰ মাজত আৱদ্ধ নাথাকি তেওঁৰ নৈতিক চিন্তা-ধাৰাসমূহ সমাজৰ আগত দাঙি ধৰাটো প্ৰয়োজন। প্ৰকৃত শিল্পী এজনে তেওঁৰ কলা, সংস্কৃতি আদি কেৱল নিজৰ মাজতে আৱদ্ধ নাৰাখি সমাজৰ প্ৰতিজন সৰ্বসাধাৰণৰ মাজত প্ৰদৰ্শন কৰিব লাগে।

(৬) প্রশ্ন : আপুনি আপোনাৰ জীৱনত কাৰ পৰা অধিক প্ৰেৰণা পাইছে অথবা কোনজন ব্যক্তিক নিজৰ আদৰ্শ বুলি ভাৱে?

উত্তৰ : বিশেষ মোৰ সৰুকালত যামিনী ৰয়ৰ ছবিয়ে মোক আকৰ্ষিত কৰিছিল আৰু ভাস্কৰ হিচাপে বাম কিংকৰ বেজ। তেওঁলোকে যি প্ৰেক্ষাপটত থাকি ছবি অংকন কৰিছিল সেইখিনিয়ে মোক যথেষ্ট আকৃষ্ট কৰিছিল। আৰু এনেদৰে মই মোৰ কঠিন সময়ৰ মাজেদি যি শিল্প সৃষ্টি কৰিছিলো তাত মই অধিক আনন্দ লাভ কৰিছিলো।

(৭) প্রশ্ন : ছাৰ, আপুনি আপোনাৰ কেনেধৰণৰ প্ৰচেষ্টাৰ ফলত আজি এই সফলতা অৰ্জন কৰিছে?

উত্তৰ : আমাৰ অসমৰ ৰাইজে এনেদৰে জানে যে মই প্ৰতিদিনে কমেও ৮ ঘণ্টা ছবি আকোঁ। তাত বিশেষধৰণৰ কোনো বিষয় বা সীমাৱদ্ধতা নাথাকে। প্ৰকৃতপক্ষে বছৰৰ মূৰত এখন ছবি অংকন কৰি কোনো গেলেৰীত ওলমাই থোৱাটো যে মোৰ ধৰ্ম নহয়। মই ভাৱো যে প্ৰতিজন সৰ্বসাধাৰণৰ মনৰ মাজতে মই মোৰ চিত্ৰকলা লৈ যাব পাৰো। তেন্তে দিনে নিশাই মই মোৰ সৃষ্টি আৰু জাগ্ৰত কবি পাৰিম আৰু তেতিয়াই মই মোৰ মনৰ কথা সমাজৰ আগত দাঙি ধৰিব পাৰিম।

(৮) প্রশ্ন : ছাৰ, আপোনাৰ জীৱনৰ স্মৰণীয় মুহূৰ্তৰ বিষয়ে আমাৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক জনাব নেকি?

উত্তৰ : নাট্যকলাৰ লগতো জড়িত হৈ মই সৰু থাকোতে ভাবিছিলো যে মোৰো এখন কিতাপ থাকিব আৰু সেই কিতাপখন যদি কোনোবা বিশিষ্ট এজন ব্যক্তিয়ে উন্মোচন কৰিলেহেঁতেন। আৰু তেনে এক মুহূৰ্ত ২০০৩ চনত মোৰ জীৱনলৈ আহিছিল। যেতিয়া 'দিহিং পাটকাই'ত এ পি জে আব্দুল কালাম ছাৰে মোৰ এখন কিতাপ উন্মোচন কৰিছিল। গতিকে সেই দিনটো মোৰ বাবে স্মৰণীয় দিন হিচাপে ৰৈ আছে।

(৯) প্রশ্ন : ছাৰ, আপোনাৰ ভৱিষ্যত পৰিকল্পনাৰ বিষয়ে ক'ব নেকি?

উত্তৰ : ইতিমধ্যে মই অসম তথা ভাৰতৰ বিভিন্ন কণ কণ শিশুৰ সৈতে মোৰ চিত্ৰকলাৰ বিভিন্ন ধাৰা মই আগলৈ লৈ গৈছো। অসমত মই স্থায়ীভাৱে চিত্ৰশিল্পৰ সৈতে জড়িত কিছু কাম কৰাৰ প্ৰয়াস কৰি আছে। বিশেষকৈ অসমৰ যিসকল ল'ৰা ছোৱালী চিত্ৰকলাৰ ক্ষেত্ৰত এতিয়াও পিছপৰি আছে বা কোনো সুবিধা পোৱা নাই তেনেক্ষেত্ৰত মই বিভিন্ন অনুষ্ঠান প্ৰতিষ্ঠানৰ লগতে কৰ্মশালাৰ যোগেদি তেনে ল'ৰা ছোৱালীক আগুৱাই নিব বিচাৰো।

(১০) প্রশ্ন : অসমৰ চিত্ৰশিল্পৰ বিষয়ে আপোনাৰ মতামতৰ বিষয়ে দুআধাৰমান ক'ব নেকি?

উত্তৰ : অসমৰ চিত্ৰকলাৰ জগত এতিয়া যথেষ্ট প্ৰভাৱিত। অসমৰ চিত্ৰশিল্পৰ উন্নতিৰ ক্ষেত্ৰত যিসকলে অহৰহ চেষ্টা কৰি আহিছে তেওঁলোকৰ প্ৰতি মই কৃতজ্ঞ প্ৰকাশ কৰিছো। লগতে মই আশাবাদী অসমৰ চুকে-কোণে থকা ব্যক্তি সকল চিত্ৰ শিল্পৰ প্ৰতি আকৃষ্ট হ'ব, যাৰ সাহসত এচাম ব্যক্তিয়ে চিত্ৰশিল্পৰ প্ৰতি থকা যি সপোন তাক পূৰাব পাৰে।

(১১) প্রশ্ন : যিহেতু আপুনি এজন নিয়মীয়া চিত্ৰশিল্পী গতিকে উঠি অহা নতুন প্ৰজন্ম আৰু আমাৰ "কানৈয়ান"লৈ আপুনি কি বাৰ্তা প্ৰেৰণ কৰিব বিচাৰে?

উত্তৰ : বিশেষকৈ মই ক'ব বিচাৰো যে বৰ্তমান এই ইলেক্ট্ৰনিক যুগত বহুতো ল'ৰা ছোৱালীয়ে নিজৰ মাক-দেউতাকক সন্মান নকৰি কেৱল ম'বাইল বা ফেচবুক আদিত ব্যস্ত হৈ থাকে। ইয়াত কেৱল শিশুৰ পঢ়া-শুনাই নস্তু নহয় বৰঞ্চ শিশুৰ সৃষ্টিশীল প্ৰতিভাও নাইকীয়া হয়। পুৰণি কালত যেতিয়া ম'বাইল, ইণ্টাৰনেট, ফেচবুক আদি নাছিল তেতিয়া আমি সমনীয়াৰ সৈতে খেলা-ধূলা কৰি অকলশৰীয়া সময়ত আকাশৰ ফালে চাই বা নদীৰ পাৰত বহি নিজৰ চিন্তা-চৰ্চাক বহল আকাৰত প্ৰতিফলিত কৰিছিলো। যাৰ ফলত আমাৰ পঢ়া-শুনা, খেলা-ধূলাৰ লগতে সৃষ্টিশীল প্ৰতিভাসমূহো জাগ্ৰত হৈছিল। কিন্তু বৰ্তমান যুগত ল'ৰা ছোৱালীয়ে ম'বাইলৰ বাহিৰে একোৰেই চিনি নোপোৱা হৈছে। যাৰ ফলত তেওঁলোকৰ সৃষ্টিশীল প্ৰতিভাসমূহ জাগ্ৰত হোৱাৰ সুবিধা নোপোৱা হৈছে। মই তেওঁলোকক ক'ব বিচাৰো যে তেওঁলোকে ম'বাইল বা কেৱল ইণ্টাৰনেটত ব্যস্ত হৈ থকাৰ ফলত জীৱনটো যান্ত্ৰিক হৈ পৰিছে। সেয়ে তেওঁলোকে এইবোৰৰ পৰা আঁতৰি অলপ সমাজৰ কাৰণে কাম কৰিলে তেওঁলোকৰ জীৱন সাৰ্থক হ'ব।

ধন্যবাদ ছাৰ, আপোনাৰ এই আবেলি সময় আমাক দিয়াৰ বাবে..।

सबसे बड़ा पुण्य

- भुगोल विभाग
प्रथम षान्मासिक

एक राजा बहुत बड़ा प्रजापालक था, हमेसा प्रजा के हित मे प्रचत्नशील रहता था। वह इतना कर्मठ था कि अपना सुख, एशौ - आराम सब छोड़कर सारा समय जन - कल्याण में ही लगा देता था। यहाँ तक कि जो मोक्ष का साधन है अथति भगवत-भजन, उसके लिए भी वह समय नहीं निकाल पाता था एक सूवह राजा वन की तरफ भ्रमण करने के लिए जा रहा था कि उसे एक देव के दर्शन हुए। राजा ने देव को प्रणाम करते हुए उनका अभिनन्दन किया और देव के हाथों में एक लम्बी चोड़ी पुस्तक देखकर उनसे पुछा - “महाराज, आपके हाथ में यह क्या है ?” देव बोले - “राजन! यह हमारा बही खाता है, जिसमे सभी भजन करने वालो का नाम है”।

राजा ने निराशायुक्त ध्यान से कहा - “कृपया देखिये तो इस किताब में कही मेरा नाम भी है या नहीं? देव महाराज किताब का एक एक पृष्ठ उलटने लगे, परन्तु राजा का नाम कहीं भी नजर नहीं आया।” राजा ने देव को चिंतित देखकर कहा - “महाराज! आप चिंतित ना हों, आपके ढुढने में कोई थी कभी नहीं है। वास्तव में ये मेरा दुर्भाग्य है कि मैं भजन-कीर्तन के लिए समय नहीं निकाल पाता, और इसलिए मेरा नाम यहाँ नहीं है।” उस दिन राजा के मन में आत्म-ग्लानि सी उत्पन्न हुई लेकिन इसके बावजूद उन्होंने इये नजर अंदाज कर दिया और पुनः परोपकार की भावना लिए दुसरी की सेवा करने में लग गए। कुछ दिन बाद राजा फिर सुबह वन की तरफ टहलने के लिए निकले तो उन्हें वही देव महाराज के दर्शन हुए, इस बार भी उनके हाथ में एक पुस्तक थी। इस पुस्तक के रंग और आकार में बहुत भेद था, और यह पहली वाली से काफी छोटी भी थी।

राजा ने फिर उन्हे प्रणाम करते हुए पुछा - “महाराज! आज कौन सा बहीखाता आपके हाथों में लिया हुआ है?” देव ने कहा - राजन आज के बहीखाते में उन लोगी का नाम लिखा है जो ईश्वर को सबसे अधिक प्रिय है! राजा ने कहा -“ कितने भाग्यशाली होंगे ! वे लोग निश्चित ही वे दिन रात भगवत-भजन में लीन रहते होंगे क्या इस पुस्तक में कोई मेरे राज्य का भी नागरिक है?” देव महाराज ने बहीखाता खोला, और ये क्या, पहले पत्रे पर पहला नाम राजा का ही था। राजा ने आश्चर्यचकित होकर पुछा - “महाराज, मेरा नाम इसमें कैसे लिखा हुआ है, में तो मंदिर तो कभी कभार ही जाता हूँ।” देव ने कहा -“ राजन ! इसमें आश्चर्य की क्या बात है? जो लोग निष्काम होकर संसार की सेवा

करते हैं जो लोग संसार के उपकार में अपना जीवन अर्पण करते हैं। जो लोग निष्काम होकर संसार की सेवा करते हैं जो लोग संसार के उपकार में अपना जीवन अर्पण करते हैं।”

जो लोग मुक्ति का लोभ भी त्याग कर प्रशु के निर्बल संतानों की सेवा सहायता में अपना योगदान देते हैं उन त्यागी महापुरुषों का भजन स्वयं ईश्वर करता है। ए राजन तु मत पछता कि तु पूजा- पाठ नहीं करता, लोगों की सेवा कर तु असल में भगवान की ही पूजा करता है। परोपकार किसी भी उपासना से बढ़कर है, देव ने वेदों का उदाहरण देते हुए कहा - “कर्वत्रेवेह कभीणे जिजीविषेच्छनं सभाः एवानवाद नान्यतोअस्ति व कर्म लित्यते नरे ...”

अर्थात् कर्म करते हुए सौ वर्ष जीने की ईच्छा करो तो कर्मबंधन में लिप्त हो जाओगे राजन! भगवान दीनदयाल है। उन्हें खुशामद नहीं भाती बल्कि आचरण भाता है.... सच्ची भक्ति तो यही है कि परोपकार करो। दीन- दुखियों का हित- साधन करो। आनाथ, विधवा, किसान व निर्धन आज आत्याचारियों से सताए जाते हैं इनकी यथा शक्ति सहायता और सेवा करो और यही परम भक्ति है राजा को आज देव के माध्यम से बहुत बड़ा ज्ञान मिल चुका था और अब राजा भी समझ गया कि परोपकार से बड़ा कुछ भी नहीं और जो परोपकार करते हैं वही भगवान के सबसे प्रिय होते हैं।

मित्रो, जो व्यक्ति निः स्वार्थ भाव से लोगों की सेवा करने के लिए आगे आते हैं, परमात्मा हर समय उनके कल्याण के लिए यत्न करता है। हमारे पूर्वजों ने कहा भी है - परोपकार पुण्याय भर्वात् अर्थात् दुसरी के लिए जीना, दुसरी की सेवा की ही पुजा समझकर कर्म करना, परोपकार के लिए अपने जीवन की सार्थक बनाना ही सबसे बड़ा पुण्य है। और जब आप भी ऐसा करेंगे तो स्वतः ही आप वह ईश्वर के प्रिय भक्तों में शामिल हो जाएंगे।

संस्कृत भाषायाः महत्त्वम्

- सुस्मिता शर्मा
संस्कृत विभाग

अमृतं मधुरं सम्यक् संस्कृतं हि ततोधिकम् ।
देव भोगयंमिदं तस्माद् देवभाषेति कश्यते ।

संस्कृत भाषा संस्कार भाषा अस्ति । इयं द्वाणी नाम्ना अति प्रसिद्धा ।। प्रचलित भाषासु इयं प्राचीनमेति सर्वसन्मतः पक्षः सर्वाषां भाषायां जननी संस्कृत भाषा एव प्राचीनकाले हयं लोकभाषारूपेण व्याप्ता आसीत् । यथा व्याकरण शास्त्रे अनेकानि उदाहरणानि विधत्ते । दक्षिण भारतस्य केचिन ग्रामेषु अद्यापि संस्कृत भाषा लेख्यव्यवहार भाषारूपेण दृष्टुम् शक्यते ।

विश्वस्य अलौकिक साहित्य प्रसंगे वेदाः अपि संस्कृतमवलम्ब्य एव लिखित्वाः सन्ति । ये अस्याः भाषायाः महत्त्वं प्रकलयन्ति । साहित्येऽपि काव्यकथा, नाटकानि पुराणाति संस्कृतम् अवलम्ब्य एवं लिखितानि सन्ति ।

संस्कृत साहित्य टिकित्सा विषयकानि बहुनि अमुल्य पुस्तकानि लभ्यन्ते । तन्मध्ये अथर्ववेद संहिता इग्व अन्यतम् प्राचीना इति “चरक-संहिता” “सुक्षत्रत संहिता” च रचित वन्तौ । तेनहि प्रकारेण शल्यचिकित्सा विषये, द्रव्यगुण विषये, चिकित्सा विषये च बहवो ग्रन्थाः संस्कृत भाषाया विरचिताः ।

वैदिक कालादेव ज्योतिषशास्त्र विषये भारतस्य यादृशो विचारधारा प्रचलति, पृथिव्यां कथ्यामपि भाषायां इग्वयादृशो चर्चा नैव चलति स्म । गणित-ज्योतिष आदि विषये शाताधिक प्राचीनग्रन्थाः संस्कृत भाषायमेव लभ्यन्ते । जन्तु विषयोऽपि प्रभुतालोचना संस्कृत साहित्य लभ्यते । जन्तुनां वर्गीकरणम् यथा-जलचरः स्थलचरः नभचरः इति संस्कृत वाग्ये इग्व प्रथमं कृतम् । जन्तु चिकित्सा विषये च बहुपुस्तकानि सन्ति । तन्मध्ये “हस्ती विधार्णव” उल्लेखनीय । वृष्टि विषये पूर्वभासशास्त्रमपि संस्कृत भाषायां लभ्यते ।

भारत सर्वकारस्य राज चिन्हेऽपि संस्कृतपदांश “सत्यमेव जयते” उल्लिखितम् अस्ति । भारतीय जीवन वीमा निगमस्य चिह्नद्वयीः हस्तयो मध्ये प्रज्वलित दीपम् तस्य अधः संस्कृत पदांश इग्व लिखितम् योगक्षेमं वहाभयहम इति ।

रामायणम्, महाभारतम् इत्यादीनि प्रस्तकानि अपि संस्कृते एवं लिखितानि यानि मनव जीवनस्य

पथ प्रदर्शकानि सन्ति । अतः दैनिक जीवने भौतिक आध्यात्मिक जीवने च संस्कृतस्य महत्त्वं दृष्ट्वा एवं जनाः संस्कृतं सुरुचि पठन्ति ।

महाकवि कालिदासस्य ऋक्षतुसंहारः, मालविकाग्निमित्रम्, मेघदूतम्, अभिज्ञानशकुन्तलम्, कुमारसम्भवम्, विक्रमोवशीर्यम्, रघुवंशम् इत्यादि ग्रन्थानामपि संस्कृतभाषायाम् अलिखत् ।

संस्कृतभाषायाः महत्त्वं दृष्ट्वा वैदेहिकपण्डितः होरेस् हैमायान् उइलसन् उक्तवान् ।

“न जाने वधते किं तन्माधुर्यमत्र संस्कृते सर्वदिवसमुत्तमन्ता येन वैदेशिका वयम् ।।”

সাধাৰণ সম্পাদিকাৰ প্ৰতিবেদন

প্ৰতিবেদন পাতনিতে মই শ্ৰদ্ধাৰে সুঁৰিছোঁ সেইসকল মহান অষ্টা আৰু দ্ৰষ্টাক যাৰ আপৰিসীম ত্যাগ, শ্ৰম আৰু সাধনাৰ বিনিময়ত আজিৰ কানৈ মহাবিদ্যালয় থিয় হৈ আছে জ্ঞান আৰু সাধনাৰ থলী হিচাপে।

২০১৪-১৫ বৰ্ষৰ বাবে কানৈ মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰথম ছাত্ৰী সাধাৰণ সম্পাদিকা হ'বলৈ পাই মই নৈথে গৌৰাৱাঙ্কিত। সাধাৰণ সম্পাদিকা হিচাবে নিৰ্বাচিত হোৱাত সহায় কৰা মোৰ দাদা-বাইদেউ, ভাইটি-ভণ্টি আদি মহাবিদ্যালয় সকলোকে মই অশেষ ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছোঁ। ইয়াৰ বাবে মই বিশেষভাৱে ধন্যবাদ জনাইছোঁ মোৰ সহপাঠী সকল আৰু ছাত্ৰী নিবাসৰ সকলো ছাত্ৰীৰে। মোৰ কাৰ্যকালত মই কানৈয়ান সকলক সফল ভাৱে প্ৰতিনিধিত্ব কৰিব পাৰিলো নে নাই নাজানো কিন্তু চেপ্টাৰ ক্ৰটি কৰা নাছিলো। যি কি নহওঁক মই সমূহ ছাত্ৰ ছাত্ৰী, শ্ৰদ্ধাৰ শিক্ষাগুৰু সকল, কৰ্মচাৰীবৃন্দ, আৰু মোৰ কাৰ্যকালৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ সদস্য সমূহৰ লগত কাম কৰি নৈথে আনন্দিত হলো। সকলোৰে সহযোগিতাত প্ৰতিটো কাম আমি নিয়াৰিকৈ কৰিবলৈ চেপ্টা কৰিছিলো আৰু বহুখিনি সফলো হৈছিলো, মোৰ কাৰ্যকালৰ আৰম্ভণিতে মোক প্ৰতিটো মুহূৰ্ততে অস্থায়ী অধ্যক্ষ ড° ৰাজী কোঁৱৰ বাইদেউৱে যি সহায় সহযোগিতা আৰু সকলো ক্ষেত্ৰতে উৎসাহ প্ৰদান কৰিছিল তাৰ বাবে মই সদায় কৃতজ্ঞ হৈ ৰ'ম। আমাৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ কাৰ্যকালতে মহাবিদ্যালয়ত স্থায়ী অধ্যক্ষ নিযুক্তি হয়। নৱ-নিযুক্ত অধ্যক্ষ মহোদয়ৰ উদ্যমী মনোভাৱে প্ৰতিটো ক্ষেত্ৰত আগুৱাই যোৱাত বহুখিনি সহায় কৰিলে। প্ৰতিটো কামতে নৱ নিযুক্ত অধ্যক্ষ মহোদয় ড° শশীকান্ত শইকীয়া ছাৰে আগবঢ়োৱা সহায় আৰু প্ৰেৰণাই মোক যথেষ্ট উৎসাহিত কৰিলে। তেওঁক মই শ্ৰদ্ধাৰে কৃতজ্ঞতা জনাইছোঁ। আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ দুয়োগৰাকী উপাধ্যক্ষ মহোদয়ৰ পৰামৰ্শ আৰু শিক্ষাগুৰুসকলৰ সহায় সহযোগ আৰু পৰামৰ্শই সকলো দিশতে আমাক আগুৱাই যোৱাত সহায় কৰিছিল।

২০১৪-১৫ বৰ্ষৰ কানৈ মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাই শপত গ্ৰহণ কৰাৰ পিছতো সাধাৰণ সম্পাদিকা হিচাপে মই পালন কৰিবলগীয়া প্ৰথম কামটো হৈছিল উত্তৰ লক্ষীমপুৰ মহাবিদ্যালয়লৈ আশু মহাবিদ্যালয়ৰ যুৱ মহোৎসৱৰ বাবে ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলক নিৰ্বাচিত কৰি লৈ যোৱা। তদুপৰি আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে যুৱ মহোৎসৱত ভাগ লৈ বিভিন্ন দিশত পাৰদৰ্শিতা দেখুৱাবলৈ সক্ষম হৈছিল।

মহাবিদ্যালয়ৰ এসপ্তাহ অনুষ্ঠিত কৰা হয় ৭ ফেব্ৰুৱাৰীৰ পৰা ১২ ফেব্ৰুৱাৰীলৈকে। দেখাত যদিও এসপ্তাহ যেন লাগিলেও বিভিন্ন অসুবিধাৰ বাবে আমি মাত্ৰ চাৰিদিনীয়াকৈহে মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ অনুষ্ঠিত কৰিবলগীয়া হয়। কম সময়তে ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলে সকলো কষ্ট মূৰ পাতি লৈ বিভিন্ন প্ৰতিযোগিতাত অংশ লৈছিল। পতাকা উত্তোলনেৰে মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ আৰম্ভণি কৰে সেই সময়ৰ অধ্যক্ষ মহোদয় ড° আতিকুদ্দিন আহমেদ ছাৰে আৰু শেষৰ দিনাখন তেখেতে মুকলি সভা উদ্বোধন কৰে।

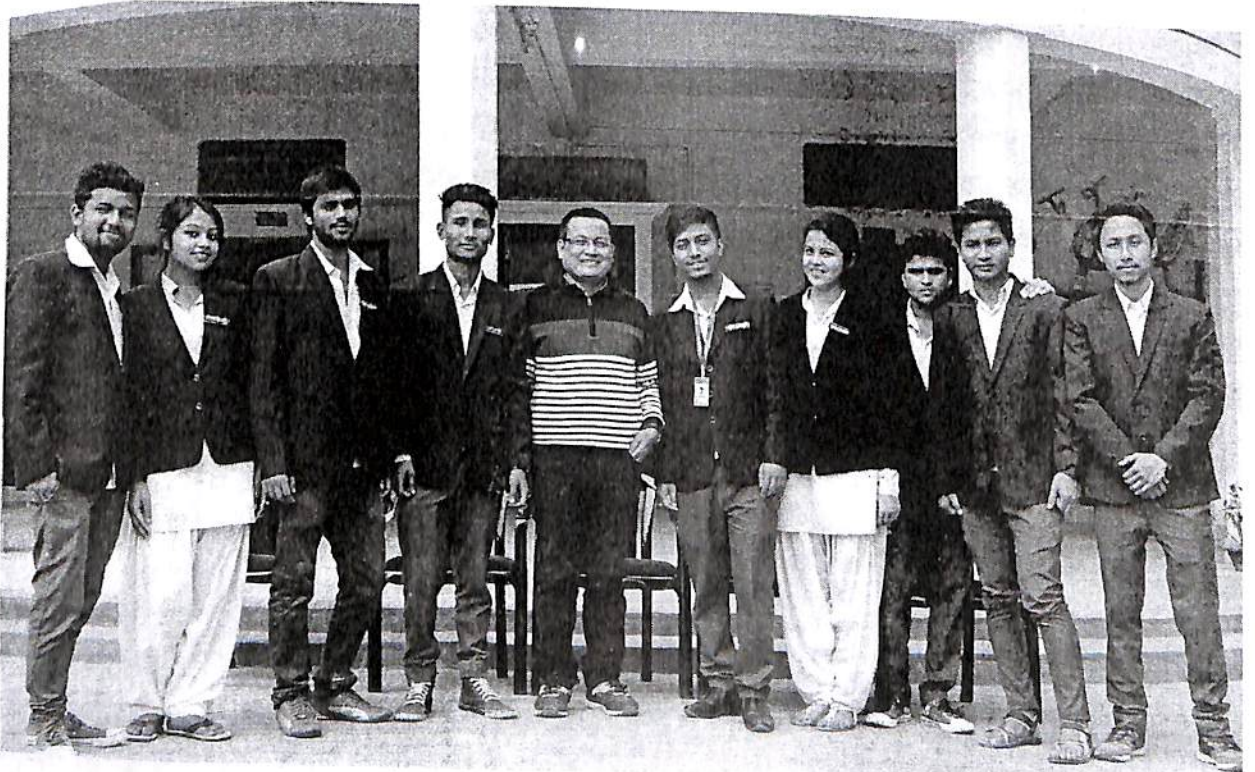

মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ নিয়াৰিকৈ হৈ যোৱাৰ পিছত মোৰ কাৰ্যকালত নৱাগত আদৰণি সভা কেইদিনমানৰ পূৰ্বে আমাৰ মহাবিদ্যালয়ত স্থায়ী অধ্যক্ষ নিযুক্ত হৈছিল গতিকে তেওঁক আদৰণী জনোৱা ৰ সভা অনুষ্ঠিত কৰা হয়। নৱাগত আদৰণি সভাৰ নিমন্ত্ৰিত বিশিষ্ট অতিথি সকল আছিল ডিব্ৰুগড় বিশ্ববিদ্যালয়ৰ অসমীয়া বিভাগৰ প্ৰাধ্যাপক ড° ভীমকান্ত বৰুৱা ছাৰ, সু-চিকিৎসক তথা সাহিত্যিক ড° টংকেশ্বৰ ভূঞা, 'আমাৰ অসম' কাকতৰ জেষ্ঠ সাংবাদিক ৰবীন ভূঞাদেৱাৰু প্ৰমুখ্য কৰি বহুকেইজন বিশিষ্ট লোক তেওঁলোকৰ পদধূলিই মহাবিদ্যালয়খন গৌৰৱোজ্জ্বল কৰি তুলিলে। সভাৰ সাংস্কৃতিক সাৰ্যসূচী উদ্বোধন কৰিছিল দক্ষিণপাট সত্ৰৰ সত্ৰাধিকাৰ ননীগোপাল গোস্বামীদেৱে। তেখেতৰ মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ ছাত্ৰী, শিক্ষাগুৰু আৰু কৰ্মচাৰীবৃন্দই আদৰি অনাৰ দৃশ্যই সকলোকে অভিভূত কৰি তুলিছিল। এই সভাতে মহাবিদ্যালয়ৰ পৰা কৃতিত্বৰে উল্লীণ হোৱা ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলকো সম্বৰ্দ্ধনা জনোৱা হয়।

মোৰ তথা আমাৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ কাৰ্যকালতে সবস্বতী পূজা, বিভিন্ন কৰ্মশালা, ড° ৰাজী কোঁৱৰ বাইদেউৰ বিদায় সভা আদি কাৰ্যসূচী সমূহ নিয়াৰিকৈ অনুষ্ঠিত কৰা হয়।

উল্লিখিত নিৰ্দ্ধাৰিত কাৰ্যসূচী সমূহৰ উপৰিও মহাবিদ্যালয়খনৰ প্ৰতি আন কিছুমান দ্বায়িত্ব অনুভৱ কৰিছিলো। মহাবিদ্যালয়খন পৰিস্কাৰ-পৰিচ্ছন্ন কৰি তোলা, সৌন্দৰ্যবৰ্দ্ধন কৰা, ছাত্ৰী নিবাসলৈ যোৱা পথটো পকী কৰা, বিশুদ্ধ খোৱা পানীৰ ব্যৱস্থা কৰা, ছাত্ৰী জিৰণি কোঠাটোও সকলো সুবিধা দিয়া ইত্যাদি দিশ সমূহৰ প্ৰতিও সজাগ আছিলো। সেয়েহে মোৰ কাৰ্যকালতে এই সকলো সমস্যা বহু পৰিমাণে সমাধান কৰিবলৈ সক্ষম হ'লো আমাৰ কৰ্মতৎপৰ অধ্যক্ষ মহোদয় ড° শশীকান্ত শইকীয়াদেৱৰ সহযোগত।

- এনিশা বুঢ়াগোঁহাই
সাধাৰণ সম্পাদিকা

আলোচনী সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদনঃ-

- হেমন্ত দত্ত
আলোচনী সম্পাদক
২০১৪-১৫ বৰ্ষ

প্ৰতিবেদন আৰম্ভণিতে মই শ্ৰদ্ধা নিৰেদিছোঁ। যি সকল ঋষিতুল্য ব্যক্তিৰ অশেষ শ্ৰম আৰু ত্যাগৰ বিনিময়ত কানৈ মহাবিদ্যালয় জন্ম লাভ কৰিছিল সেই সকল ব্যক্তিলৈ মই সশ্ৰদ্ধ প্ৰণাম নিৰেদিছোঁ। মই কৃতজ্ঞতা তথা ধন্যবাদ জনাইছোঁ মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলক, যি সকলে মোক ছাত্ৰ একতা সভাৰ সাধাৰণ নিবাৰ্চনত আলোচনী সম্পাদক হিচাপে নিবাৰ্চিত কৰি মহাবিদ্যালয়লৈ সেৱা আগবঢ়াবলৈ সুযোগ প্ৰদান কৰিলে। মোক প্ৰতিটো খোজতে সাহস দিয়া মোৰ পৰম পূজনীয় পিতৃ-মাতৃকে প্ৰমুখ্যে কৰি আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ পৰম শ্ৰদ্ধাৰ অধ্যক্ষ ড° শশীকান্ত শইকীয়া ছাৰ, আলোচনী বিভাগৰ তত্ত্বাৱধায়ক আদিতি কোঁৱৰ বাইদেউ, মহাবিদ্যালয়ৰ শ্ৰদ্ধাৰ অধ্যাপক- অধ্যাপিকাবৃন্দ, কৰ্মচাৰীবৃন্দ, ছাত্ৰ একতা সভাৰ সদস্যসকল আৰু মোক প্ৰতিটো ক্ষেত্ৰত সহায় কৰা মোৰ বন্ধু-বান্ধৱী তথা সমূহ কানৈয়ানলৈ আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছোঁ।

আমাৰ কাৰ্যকালত এক গুৰুত্বপূৰ্ণ কাৰ্য আছিল 'মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ' পালন। মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ উদ্দেশ্যে আলোচনী তথা সাহিত্য শাখাৰ মুঠ ছটা প্ৰতিযোগিতা অনুষ্ঠিত হয়। ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ সহযোগিতা আৰু তত্ত্বাৱধায়ক আদিতি কোঁৱৰ বাইদেউৰ সু-পৰামৰ্শত প্ৰতিযোগিতাসমূহ সফল তথা শৃংখলাবদ্ধভাৱে সমাপ্ত হয়। প্ৰতিযোগিতা সমূহৰ ফলাফল আছিল এনেধৰণৰঃ-

১) বচনা প্ৰতিযোগিতা (তৎকালীন)ঃ

- প্ৰথম :- দিপাৰলী কুৰ্মী
দ্বিতীয় :- পলাশ দাস
তৃতীয় :- জাহ্নৱী চক্ৰৱৰ্তী আৰু
সুমীতা দাস

২) স্ব-ৰচিত গল্প প্ৰতিযোগিতা (তৎকালীন)

- প্ৰথম :- গোপা গংগোত্ৰী শ্যাম
দ্বিতীয় :- দিপাৰলী কুৰ্মী
তৃতীয় :- আশীশ কোঁৱৰ

উদ্যানীমূলক বঁটা :- পৰণ চাহ

৩) অসমীয়া কবিতা আবৃত্তি (মোৰ দেশ মানুহৰ দেশ)ঃ

- প্ৰথম :- পৰাগধৰ চেতিয়া
দ্বিতীয় :- মিন্টু ভূঞা
তৃতীয় :- কৃষ্ণ চাংমাই আৰু
সংঘমিত্ৰা গগৈ

কানৈয়ান

৪) ইংৰাজী কবিতা আবৃত্তি (Ballad of the landlord)

- প্রথম :- বৈশালী বৰুৱা দত্ত
 দ্বিতীয় :- চুইটী গোঁহাই
 তৃতীয় :- দিপাৱলী কুৰ্মী
 ৫) ক'লাজ প্রতিযোগিতা (দলীয়):

- প্রথম :- শোভম দে
 দেৱজিৎ দে
 দ্বিতীয় :- প্ৰিয়ংকা হাজৰিকা
 সুদশ্মা হাজৰিকা
 তৃতীয় :- চুইটী গোঁহাই
 প্ৰিয়ংকা চেতিয়া

৬) চিত্ৰাংকন প্রতিযোগিতা (Save Rhino)

- প্রথম :- জেচমীন কোঁৱৰ
 দ্বিতীয় :- বিজয় গুৰুংগ
 তৃতীয় :- জয়শ্ৰী গগৈ

মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ দায়িত্ব সমাপ্ত কৰিয়েই লক্ষ্য স্থিৰ কৰিছিলো এখন উন্নত মানৰ আলোচনী প্ৰকাশ কৰিম বুলি। কেইবাবাৰো জাননী দিয়াৰ লগতে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক ব্যক্তিগত ভাৱে লগ ধৰি লিখা সমূহ বিচাৰিছিলো। আশা কৰা দৰে লিখাসমূহ সংগ্ৰহ কৰিম বুলি ভাবিছিলো যদিও তেনে নহ'ল। এখন সুন্দৰ আৰু সফল আলোচনী প্ৰস্তুত কৰিবলৈ হ'লে সম্পাদক গৰাকীক মহাবিদ্যালয়ৰ সকলোৰে সহায় সহযোগিতা অতিকৈ প্ৰয়োজন। ইয়াৰ অবিহনে আলোচনীখন সুন্দৰ হৈ উঠাত বহুতো অসুবিধা সন্মুখীন হয়। এই আলোচনী খন মই সম্পাদনা কৰোতে বহুতো বাধাৰ সন্মুখীন হৈছিলো যদিও ছাৰ বাইদেউ তথা মোৰ বন্ধু বৰ্গৰ সহায় সহযোগিতাত সকলো বিলাক সমস্যা সমাধান কৰি মোৰ এই গধুৰ দায়িত্বটো সফল ৰূপ দিব পাৰিলো। আলোচনীখনৰ প্ৰস্তুত কৰাৰ ক্ষেত্ৰত বহুতো পৰিকল্পনা আছিল যদিও এই চুটি কাৰ্যকালত সেয়া সম্ভৱ হৈ নুঠিল। ইয়াৰ বাবে আমি দুঃখিত।

সদৌশেষত, মোৰ কাৰ্যকালৰ প্ৰতিটো মুহূৰ্ততে সহায় কৰা মোৰ তহাৰধায়ক আদিতি কোঁৱৰ বাইদেউ, প্ৰতিটো ক্ষেত্ৰত মোক অনুপ্ৰেৰণা যোগোৱা শ্ৰদ্ধাৰ অধ্যক্ষ মহোদয় ড° শশীকান্ত শইকীয়া ছাৰ। অসমীয়া বিভাগৰ অধ্যাপক অনন্ত তেৰণ ছাৰ, মৰ্দুল শৰ্মা ছাৰ, ৰাজনীতি বিভাগৰ অধ্যাপক ড° বিৰাজ দত্ত ছাৰ আৰু কানৈ মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ শিক্ষাগুৰু সকল, কৰ্মচাৰী বৃন্দ, সকলো সময়তে সাহস যোগোৱা তথা সহায় কৰা হৃদীপ, দ্বিপজ্যোতি মেধি, এনিশা, মৌচুমী, বিছা, প্ৰীতি, দেৱজিৎ, টুলুজিৎ, মিন্টু, পবিত্ৰ, প্ৰাণজিৎ, প্ৰিয়ম, নিছি, স্মৃমিতা, শিখা, কৰিশ্মা, দ্বিপজ্যোতি শইকীয়া, দ্বীপ, অৰূপ, প্ৰেম, কলজিৎ, মৰম, ৰাজীৱ, দেৱাশ্ৰী, নিতুল দা, অপূৰ্ব দা, জয়ন্ত দা, ৰঞ্জিত দা, প্ৰতাপ দা, বিজিত দা, দেৱাৰু দা, অনুপম দা আৰু ছাত্ৰ-একতাসভাৰ সমূহ সদস্য-সদস্যৰ লগতে অসমীয়া বিভাগৰ সমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ ওচৰত মই বিশেষভাৱে কৃতজ্ঞ।

২০১৪-১৫ বৰ্ষ কাৰ্যকালৰ সময়ছোৱত কেতিয়া কেনে ধৰণৰ পৰিস্থিতিত কি কি ভুল কৰিছিলো সেয়া মোৰ অজ্ঞাত। এই সকলো ধৰণৰ ভুল ক্ৰটি সমূহক ক্ষমাৰ দৃষ্টিৰে চাবলৈ অনুৰোধ জনাই “কানৈয়ান”ৰ উজ্জ্বল ভৱিষ্যৎ কামনাৰে মোৰ বিভাগীয় প্ৰতিবেদনখনি সামৰিলোঁ।

ধন্যবাদ

জয়তু কানৈয়ান

জয়তু কানৈ মহাবিদ্যালয়

জয়তু কানৈ মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভা।

সাধাৰণ ক্ৰীড়া বিভাগৰ সম্পাদিকাৰ প্ৰতিবেদন

- মৌচুমী যাদৱ ডেকা
সাধাৰণ ক্ৰীড়া বিভাগৰ সম্পাদিকা

প্ৰতিবেদন আগবঢ়াৰ প্ৰাকমূহূৰ্ততে মই শ্ৰদ্ধাৰে সুঁৱৰিছোঁ। সেইসকল পুন্যাত্মক যি সকলৰ শ্ৰমৰ বাবে কানৈ মহাবিদ্যালয় প্ৰতিষ্ঠা হ'ল আৰু ঘৰ পৰহা প্ৰতিবছৰে হেজাৰ হেজাৰ ভোটা তৰা ওলাই যাবলৈ সক্ষম হৈছে। মই কানৈ মহাবিদ্যালয় সমূহ শুভাকাংক্ষী তথা কানৈ মহাবিদ্যালয়ৰ লগতে ওতঃপ্ৰোতাতাবে জড়িত হৈ সহায়-সহযোগিতা আগবঢ়াই অহা সকলোলৈকে মই মহাবিদ্যালয়ৰ ২০১৪-২০১৫ বৰ্ষৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ তৰফৰ পৰা আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা আৰু অভিনন্দন জ্ঞাপন কৰি মোৰ প্ৰতিবেদন আৰম্ভ কৰিছোঁ।

প্ৰসিদ্ধ পণ্ডিত যোগীৰাজ বসুৰ স্মৃতি বিজড়িত ঐতিহ্যমণ্ডিত ডিব্ৰুগড় হনুমানবন্ধ সুৰজমল কানৈ মহাবিদ্যালয়ত অধ্যয়ন কৰিবলৈ পোৱাটোক মই মোৰ জীৱনৰ বাবে পৰম সৌভাগ্য বুলি গূণ্য কৰোঁ তাতোকৈয়ো মোৰ বাবে মহত্বপূৰ্ণ কথাটো হ'ল যে ২০১৪-২০১৫ বৰ্ষৰ ক্ৰীড়া বিভাগৰ সম্পাদিকা হিচাপে কাৰ্যনিৰ্বাহ কৰিবলৈ সুযোগ লাভ কৰাটো। এইখিনিতে যিসকল শ্ৰদ্ধেয় শিক্ষাগুৰু আৰু ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ উৎসাহ আৰু চেষ্টাৰ ফলত এই মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ ক্ৰীড়া বিভাগৰ সম্পাদিকা ৰূপে সেৱা আগবঢ়োৱাৰ সুযোগ পালো সেইসকল শ্ৰদ্ধেয় শিক্ষাগুৰু আৰু ছাত্ৰ-ছাত্ৰী তথা বন্ধু বান্ধৱী আৰু সকলো কৰ্মচাৰীলৈ মোৰ আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছোঁ।

কানৈ মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভাৰ ক্ৰীড়া বিভাগৰ পদত অলংকৃত হৈ নিজকে ধন্য মানিছোঁ কিন্তু মহাবিদ্যালয় প্ৰয়োজন অনুসাৰে সেৱা আৰু কামত নিয়োজিত হ'ব নোৱাৰিব পাৰোঁ উক্ত সময়ছোৱাত অসফল কাম কাজ সমূহৰ বাবে কানৈ মহাবিদ্যালয় সকলো শিক্ষাগুৰু আৰু ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলৰ ওচৰত মই প্ৰাৰ্থনা কৰিছোঁ। প্ৰথমে মোৰ কাম আৰম্ভণি কৰো ২৮-১২-২০১৪ বৰ্ষৰ আন্তঃমহাবিদ্যালয় প্ৰতিযোগীতাৰ যোগেদি। এই প্ৰতিযোগিতা সমূহ অনুষ্ঠিত হৈছিল ১৮-১২-২০১৪ ৰ পৰা ৩-১-২০১৫ তাৰিখলৈ ধেমাজি জিলাৰ মৰিতল মহাবিদ্যালয়ত। য'ত আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ পৰা যোৱা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ দলটিয়ে সচাঁকৈয়ে উৎকৃষ্ট মানদণ্ডৰ প্ৰতিযোগিতা প্ৰদৰ্শন কৰি সন্মান আজুৰিবলৈ সক্ষম হৈছিল এই দলটিৰ লগতে মই আৰু গণিত বিভাগৰ অধ্যাপক অমিতাভ দলে ছাৰ সহযোগী হিচাপে গৈছিল।

ইয়াৰ পাছত মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলৰ অতি আকাংক্ষিত মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ অনুষ্ঠিত কৰা হয় ৭-২-২০১৪ তাৰিখৰ পৰা ১২-২-২০১৪ তাৰিখলৈ। এই মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ পতকা উত্তোলন কৰিছিল আমাৰ শ্ৰদ্ধাৰ নৰেন্দ্ৰ মেহেলা। ছাৰে তাৰ পাছৰ পৰাই মই মোৰ বিভাগীয় খেলসমূহ অতি আন্তৰিকতাৰে মেলাই যাওঁ। কিছু অসুবিধা কাৰণে মাৰাথন দৌৰ প্ৰতিযোগিতা অনুষ্ঠিত কৰিব নোৱাৰিলো তাৰ বাবে মই সকলো কানৈয়ানৰ ওচৰত ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা বিছাৰিছোঁ। এই মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক ক্ৰীড়া সপ্তাহৰ মোৰ খেলসমূহত যোগদান আৰু সহায় সহযোগীতা কৰা শিক্ষাগুৰু,

ছাত্ৰ-ছাত্ৰী আৰু কৰ্মচাৰীসকল, তেখেতসকল মোৰ চিৰনমস্যা আৰু চিৰকৃতজ্ঞ।

অন্য এক উল্লেখনীয় দিন এই যে ২০১৫ বৰ্ষৰ ১৫ আগষ্টৰ দিনা পোন প্ৰথমবাৰৰ বাবে আমাৰ মহাবিদ্যালয় চৌহদত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ শাৰীৰিক বিকাশ সাধনৰ বাবে “ৰচী টনা” খেলৰ প্ৰতিযোগীতা অনুষ্ঠিত কৰিছিলো। মহাবিদ্যালয়ৰ বিভিন্ন বিভাগৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলে অংশগ্ৰহণ কৰিছিল। প্ৰতিযোগিতাত অংশগ্ৰহণ কৰা বিজয়ী দল সমূহক আমাৰ অধ্যক্ষ মহোদয় ড° শশীকান্ত শইকীয়া ছাৰে আকৰ্ষণীয় পুৰস্কাৰেৰে পুৰস্কৃত কৰিছিল। এই ১৫ আগষ্ট দিনটোত মোক সহায় সহযোগিতা কৰা সকলোকে মোৰ আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা আৰু কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিলো।

২০১৫ বৰ্ষৰ মোৰ কাৰ্যকালৰ অন্তিম ক্ষণত অক্টোবৰ মাহত ডিব্ৰুগড় বিশ্ববিদ্যালয় আন্তঃমহাবিদ্যালয়ৰ মাৰাথন দৌৰ প্ৰতিযোগিতা অনুষ্ঠিত হৈছিল, যত আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলে দুৰ্দান্ত প্ৰদৰ্শন দাঙি ধৰিছিল। এই ক্ষেত্ৰত আমাৰ মহাবিদ্যালয় অধ্যক্ষ মহোদয় ড° শশীকান্ত শইকীয়া ছাৰে মোক সহায় কৰিছিল।

ছাত্ৰ একতা সভাৰ বিষয়-ববীয়াসকলৰ সহযোগত আমি সৰস্বতী পূজা অতি আনন্দেৰে পালন কৰিছিলো।

মোৰ এবছৰীয়া কাৰ্যকালত সহায় কৰা সন্মানীয় শিক্ষাগুৰুসকল যেনে — মোৰ হোস্টেলৰ হীৰামণি বাইদেউ, নৰেন্দ্ৰ থাকেলা ছাৰ, অমিতাভ ছাৰ, নাজিম আহমেদ ছাৰ, আদিত্য ছাৰ, বিনী বাইদেউ আৰু মোৰ দৰ্শন বিভাগৰ ৰমাকন্তী বাইদেউ, মৌচুমী বাইদেউ, উৰমীলা বাইদেউৰ ওচৰত মই চিৰকৃতজ্ঞ তেখেত সকলৰ সহায় সহযোগিতা আৰু সৎ পৰামৰ্শৰ বাবেহে মোৰ দায়িত্ব সুচাৰুৰূপে পালন কৰিব পাৰিলোঁ। ইয়াৰ লগতে মহাবিদ্যালয়ৰ কৰ্মচাৰীসকলৰ জয়ন্ত দা, নিতুল দা, ৰণজিৎ দা, প্ৰতাপ দা, বিজিত দা, ডেবাৰু দা, অপূৰ্ব দা আদি সকলোকে ধন্যবাদ জনাইছো।

মোক প্ৰতি পলে পলে সহায় কৰা ড° শশীকান্ত ছাৰ আৰু ড° ৰাজী কোঁৱৰ বাইদেউলৈ মোৰ ফালৰ পৰা আন্তৰিক অভিনন্দন জ্ঞাপন কৰিছো।

প্ৰতিবেদনৰ অন্তিমত মোৰ হোস্টেলৰ (ছাত্ৰী নিবাসৰ) সকলো ছাত্ৰীকে মোৰ ফালৰ পৰা কৃতজ্ঞতাৰ শৰাই আগবঢ়ালো। তেওঁলোকে মোক প্ৰতিটো সময়তে সহায় আৰু অনুপ্ৰেৰণা যোগাই অহাৰ বাবে কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিলোঁ আৰু নিৰ্মালী বা পাপৰি বা দিব্যা, এনিশা বা, পন্মী বা আদিক ধন্যবাদ জনাইছোঁ।

আলোচনী সম্পাদক হেমন্ত দাই এখন সুন্দৰ কানৈয়ান উলিয়াই আমাৰ মহাবিদ্যালয়ক উপহাৰ দিয়ে যেন সেয়েহে মোৰ ফালৰ পৰা তোমালৈ আন্তৰিক শুভেচ্ছা জ্ঞাপন কৰিছো।

সদৌ শেষত মোৰ কাৰ্যকালত হোৱা অনিচ্ছাকৃত ভুলৰ বাবে ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা বিচাৰি আৰু কানৈ কলেজৰ উত্তৰোত্তৰ উন্নতি কামনা কৰি মোৰ এই এবছৰীয়া দস্তাবেজে ইমানতেই সামৰিলোঁ।

সমাজ সেৱক সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

-হুদীপ তালুকদাৰ
সমাজসেৱক সম্পাদক

“গুরুরহ্মা গুরুবিষ্মু: কুরুদেবী মহেশ্বহ:।
গুরু: সাধ্বাত্পহৰহ্মা তস্মৈ শ্ৰী গুরুদেবনম:।।”

জয় জয়তে কানৈ মহাবিদ্যালয়লৈ মোৰ শতকোটি প্ৰাণাম। লগতে এই মহাবিদ্যালয়ৰ সকলো সন্মানীয় শিক্ষাণ্ডক আৰু কৰ্মচাৰীবৃন্দ তথা সমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক মোৰ আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা আৰু সন্তোষণ নিবেদিলো।

এই ঐতিহ্যমণ্ডিত মহাবিদ্যালয়ত মই ১৬-০৭-২০১৩ তাৰিখে পদাৰ্পণ কৰিছিলোহি। ইয়াৰ পিছৰ বৰ্ষতে মই নতুন ছাত্ৰ-একতা সভাৰ সমাজ সেৱক বিভাগৰ দায়িত্ব পালো। এই মহাবিদ্যালয়ৰ বাবে কি কৰিলো? সেইয়া অৱশ্যেই বিচাৰ্যৰ বিষয়। কিন্তু মহাবিদ্যালয়খনৰ উন্নয়ন তথা ভৱিষ্যত পৰিকল্পনাৰ বাবে নিজৰ সৰ্বোচ্চ ত্যাগ কৰিছিলো। আজিৰ এই প্ৰতিবেদনৰ জৰিয়তে মই ছাত্ৰ-ছাত্ৰী তথা বন্ধু-বান্ধৱী, লগতে সকলো ভাঁইটি-ভনীটিলৈ শুভেচ্ছা যাঁচিলো। যিসকলৰ প্ৰচেষ্টা আৰু সহায়-সহযোগিতাত মই মোৰ কৰ্তব্য তথা দায়িত্ব পালন কৰিব পাৰিছিলো।

সমাজসেৱা বিভাগত পদত নিৰ্বাচিত হৈ ডিঃহঃসুঃ কানৈ মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীবৃন্দক একতাৰ বান্ধোনেৰে সজোৱাৰ তথা মানৱসেৱাৰ মানসেৰে ১০.০৯.২০১৪ তাৰিখে শপত গ্ৰহণ কৰিছিলো।

ইয়াৰ পাছতে বাৰ্ষিক সপ্তাহ, নৱাগত আদৰ্শ সভা সৰস্বতী পূজা আদি সমূহ সুকলমে পতা ক্ষেত্ৰত সাধাৰণ সম্পাদকিক সহায় কৰিছিলো। বাৰ্ষিক সপ্তাহৰ ক্ষেত্ৰত বহুতো অসুবিধা থকাৰ বাবে কেৱল তিনিদিনহে হাতত পাইছিলো। এই ক্ষেত্ৰত আমাৰ ছাত্ৰ একতাৰ লগতে মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে বহুতো অসুবিধাৰ সন্মুখীন হ’বলগীয়া হৈছিল। যাৰ বাবে মই আজিৰ এই প্ৰতিবেদনৰ জৰিয়তে সকলোলৈ ক্ষমা বিছাৰিছোঁ আৰু লগতে ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছোঁ যে তেওঁলোকে বিভিন্ন অসুবিধাৰ মাজতো আমালৈ সহযোগীৰ হাত আগবঢ়াইছিল।

আমাৰ ছাত্ৰ একতা সভাখনৰ এক ডাঙৰ কৃতৃত্ব আছিল যে আমি ধাৰাবাহিক ভাৱে তিনি গৰাকী অধ্যক্ষৰ তত্ত্বাবধানত কাম সম্পন্ন কৰাৰ সৌভাগ্য হৈছিল। তেওঁলোক ক্ৰমে ড° ৰাজী কোঁৱৰ বাইদেউ, ড° আতিকুদ্দিন আহমেদ ছাৰ আৰু ড° শশীকান্ত শইকীয়া ছাৰ। এওঁলোক আটাইকেইজন মোক প্ৰতি পলে পলে সহায় কৰাৰ বাবে তথা বহুতো নজনা কথাৰ জ্ঞান দিয়াৰ বাবে মোৰ ফালৰ পৰা আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা আৰু ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছোঁ।

আমাৰ কাৰ্যকালৰ দিনতে নৱাগত আদৰ্শ সভালৈ বৰ্তমানৰ অধ্যক্ষ ড° শশীকান্ত শইকীয়া ছাৰৰ তত্ত্বাবধানত মাজুলিৰ দক্ষিণপাট সত্ৰৰ সত্ৰাধিকাৰে আমাৰ মহাবিদ্যালয়খনত পদধূলা পেলাইছিলহি, যি আমাৰ বাবে গৌৰৱৰ বিষয়। লগতে মোৰ বাবে আন এক গৌৰৱ তথা সৌভাগ্যৰ বিষয় যে এইজন মহান ব্যক্তিক মইয়ে শতকোটি প্ৰাণাম জনাই আমাৰ মহাবিদ্যালয়লৈ আদৰিছিলো।

মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক সপ্তাহ আৰু সৰস্বতী পূজা অতি সুন্দৰ ভাৱে পতাৰ ক্ষেত্ৰত মই অগ্ৰণী ভূমিকা লৈছিলো। মই কেৱল সমাজ সেৱা বিভাগৰ সম্পাদক হিচাপেই যে আছিলো এনে নহয়, মই বাকী বিভাগ সমূহৰ প্ৰতিও সমানে দৃষ্টি নিষ্ক্ষেপ কৰিছিলো। নৰ্থ লখিমপুৰ কলেজত অনুষ্ঠিত হোৱা যুৱ মহোৎসৱত আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ পৰা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ দলেই অংশ গ্ৰহণ কৰিবৰ বাবে গৈছিলো। সেয়া আছিল মোৰ বাবে সম্পূৰ্ণ অন্য এক নতুন অভিজ্ঞতা। কলেজৰ বিভিন্ন খেল, সভা আদিও সুচাৰুপে সম্পন্ন হোৱাত আমাৰ ছাত্ৰ একতা সভাখনিয়ে অতুলনীয় সহায় আগবঢ়াইছিল। মই মোৰ দিনতে স্বচ্ছ ভাৱত অভিযান মিচন’ৰ দিশে আগবাঢ়ি মহাবিদ্যালয় তথা মহাবিদ্যালয়খনৰ চৌহদ পৰিষ্কাৰ আৰু নিকা কৰাৰ কাৰ্য্যভাৰ হাতত লৈছিলো।

ছাত্ৰ একতা সভাৰ অতি আদৰৰ এই আসনৰ মৰ্যাদা ৰক্ষা কৰিব পাৰিছোঁনে নাই নাজানা তথাপিও সফলতাৰ গৌৰৱময় আনন্দ আৰু বিফলতাৰ কলংকিত যন্ত্ৰণা মূৰ পাতি লম। কৰিব লগীয়া কৰ্তব্য আৰু দায়িত্ব বহুতো আছিল কিন্তু সময় যে তেনেই নিষ্ঠুৰ। মোৰ চমু কাৰ্যকালত সময়ে মোক সেই সকলো কৰাৰ অনুমতি নিদিলে। এইয়া চাগে মোৰ দুৰ্ভাগ্য।

অৱশ্যত মোৰ কাৰ্যকালত সহায় কৰা সন্মানীয় শিক্ষাণ্ডকসকল, অনাশিক্ষিক কৰ্মচাৰীবৃন্দ তথা সমূহ কানৈয়ানলৈ আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা আৰু ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছোঁ।

সদৌ শেষত আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ মুখপত্ৰ, আশাৰ বন্তি স্বৰূপ কানৈয়ান’ৰ উজ্জ্বল ভৱিষ্যত কামনা কৰি মোৰ প্ৰতিবেদন সামৰণি মাৰিছোঁ।

জয় জয়তু কানৈ মহাবিদ্যালয়
জয় জয়তু কানৈয়ান
জয় জয়তু ছাত্ৰ একতা সভা।।

কানৈয়ান

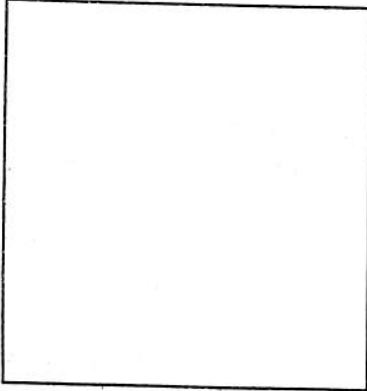

আমাৰ গৌৰৱ

ডিব্ৰুগড় বিশ্ববিদ্যালয়ৰ ২০১৪-১৫বৰ্ষৰ স্নাতক চূড়ান্ত পৰীক্ষাত প্ৰথম স্থান (Best Graduate) লাভ কৰি আমাৰ মহাবিদ্যালয়লৈ গৌৰৱ কঢ়িয়াই অনা নৃতত্ব বিভাগৰ ছাত্ৰী শ্ৰীমতী দীপাৱলী কুৰ্মি ।

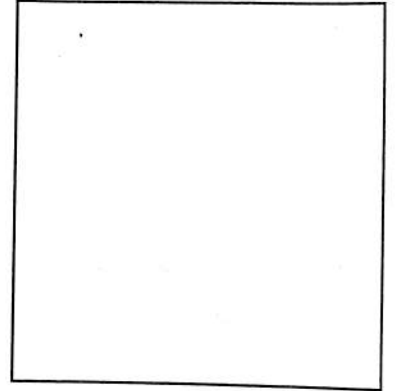
মহাবিদ্যালয়ৰ N.C.C. গোটৰ C-CERTIFICATE প্ৰাপ্ত কেডেট সকল-

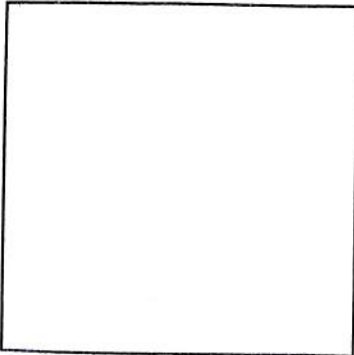
বিজেতা দহেৰীয়া
(আলোক চিত্ৰ পোৱা নহ'ল)

মৌচুমী যাদৱ ডেকা

দুৰ্লভজ্যোতি
(আলোক চিত্ৰ পোৱা নহ'ল)

২০১৪-১৫ বৰ্ষৰ মহাবিদ্যালয় সপ্তাহত শ্ৰেষ্ঠ গায়িকা শ্ৰীমতী শ্ৰাবণী বৰুৱা
(আলোক চিত্ৰ পোৱা নহ'ল)

২০১৪-১৫ বৰ্ষৰ মহাবিদ্যালয় সপ্তাহত শ্ৰেষ্ঠ বিভাগ হিচাবে নিৰ্বাচিত প্ৰাণীবিজ্ঞান বিভাগ

Names of the Ex. Principal of

D.H.S.Kanoi College

1.	Dr. Jogiraj Basu, M.A. Triple		15-06-1945	04-12-1963
2.	Dr. L.P. Dutta, M.A., B.L.		05-12-1963	28-06-1965
3.	Dr. Jogiraj Basu, M.A. Triple		29-06-1965	07-07-1967
4.	Shri Sushil Ch. Dutta,		08-07-1967	23-01-1978
5.	Smti Lakshmidha Dutta, M.A.		24-01-1978	12-12-1980
6.	Shri Kalyan Kr. Baruah, M.A.		13-12-1980	21-08-1989
7.	Shri N.K. Verma, M.A.	i/c	22-08-1989	03-12-1990
8.	Shri Dimbeswar Chaliha, M.Sc		04-12-1990	31-05-1997
9.	Dr. Siba Kanta Dutta, M.A.		01-06-1997	31-07-2004
10.	Smti Alaka Baruah, M.A.	i/c	02-08-2004	11-10-2004
11.	Dr. Siba Kanta Dutta, M.A.		12-10-2004	13-12-2004
12.	Smti Alaka Baruah, M.A.	i/c	14-12-2004	28-02-2005
13.	Shri Bhaben Baruah, M.A.	i/c	01-03-2005	31-01-2006
14.	Dr. Jay Krishna Mahanta, M.A.	i/c	01-02-2006	16-02-2006
15.	Dr. Siba Kanta Dutta, M.A.		17-02-2006	31-12-2006
16.	Dr. Jay Krishna Mahanta, M.A.	i/c	01-01-2007	28-02-2011
17.	Dr. Rajee Konwarh, M.A.	i/c	01-03-2011	31-10-2014
18.	Dr. Atikuddin Ahmed, M.A.	i/c	01-11-2014	18-06-2015
19.	Dr. Sashi Kanta Saikia, M.Com.		19-06-2015	

The History of

.....KANOIAN

Ira Dutta	1946 -47	Mintu Gogoi	1982-83
Binandra Ch Baruah	1947-48	Kalyani Baruah	1983-84
Bhupen Borpujari	1949-50	-----	1984-85
Lakhi Bora	1950-51	-----	1985-86
Narandra Nath Goswami	1951-52	Kamini Kr Gohain	1986-87
Khagendra Mohan	1952-53	Nabajyoti Saikia	1987-88
Nitya Hazarika	1953-54	Paniram Deka Moran	1988-89
Durga Dutta Bharali	1954-55	Sunil Rajkonwar	1989-90
Ujjal Saikia	1955-56	Subud Kr Sonowal	1990-91
Jamani Phukan	1956-57	Pravat Kr Gogoi	1991-92
Sushil Duarah	1957-58	Mrinal Kr Gogoi	1992-93
Kiron Sharma	1958-59	Nabojit Deori	1993-94
Bishwa Baruah	1959-60	Rajib Gogoi	1994-95
Luit Das	1960-61	Manash Pratim Sharma	1995-96
Anil Kr Hazarika	1961-62	Suroj Konwar	1996-97
Lombeshwar Baruah	1962-63	Tarali Gogoi	1997-98
Hem Oja	1963-64	Kanta Kaveri Sonowal	1998-99
Mukut Singh Phukan	1964-65	Saranga Sankar Kalita	1999-2000
Rajanikanta Chetia	1965-66	-----	2000-01
Kalpana Dutta	1966-67	Shyamaljyoti Gogoi	2001-02
Tarun Gogoi	1967-68	-----	2002-03
Bhimkanta Borgohain	1968-69	Bob Alison Das	2003-04
-----	1969-70	Manashjyoti Hazarika	2004-05
Mohan Sonowal	1970-71	Bishwajit Chetia	2005-06
Hitesh Bikash Gogoi	1971-72	Kayshap Mahanta	2006-07
Domboru Bora	1972-73	-----	2007-08
Lakhipriya Devi	1973-74	-----	2008-09
Green Gogoi	1974-75	Rimpi Gogoi	2009-10
-----	1975-76	Anshumali Chetia	2010-11
Sanjeeb Borah	1976-77	-----	2011-12
Kripal Kr Konwar	1977-78	Dibyajyoti Bora	2012-13
Pravat Pran Konwar	1978-79	-----	2013-14
Rupeshwar Saikia	1979-80	Hemanta Dutta	2014-15
-----	1980-81		
Monoj Kr Baruah	1981-82		

৭০ বছরীয়া গৌৰৱোজ্বলন ইতিহাস আৰু কাঁনে মহাবিদ্যালয়

